

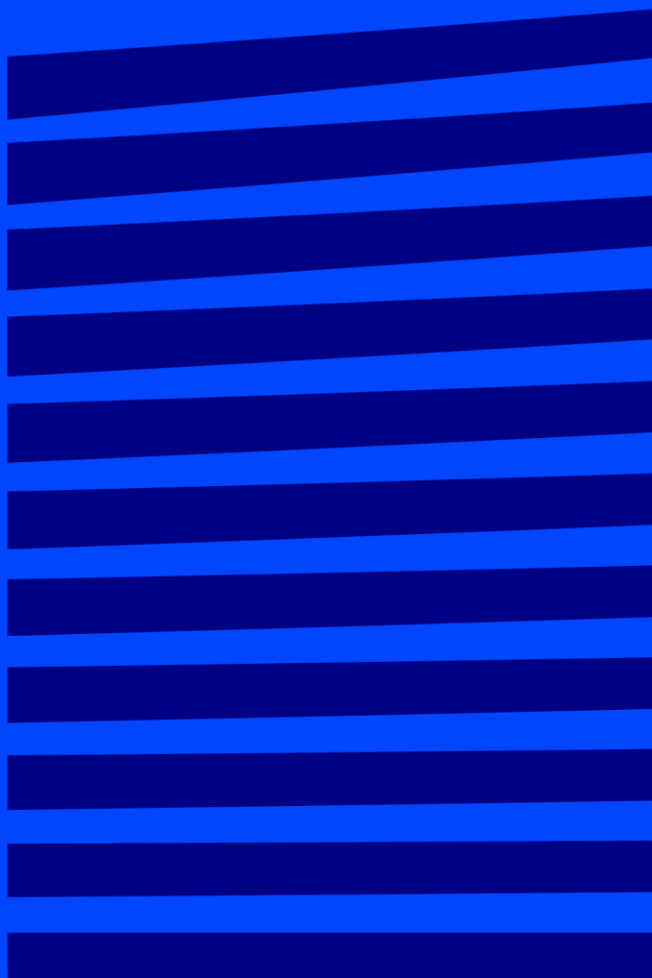

WYBÓR EUROPY

WYTYCZNE POLITYCZNE
NA NASTĘPNĄ KADENCJĘ KOMISJI
EUROPEJSKIEJ
2024–2029

Ursula von der Leyen

Kandydatka na przewodniczącą Komisji Europejskiej

Strasburg
18 lipca 2024 r.

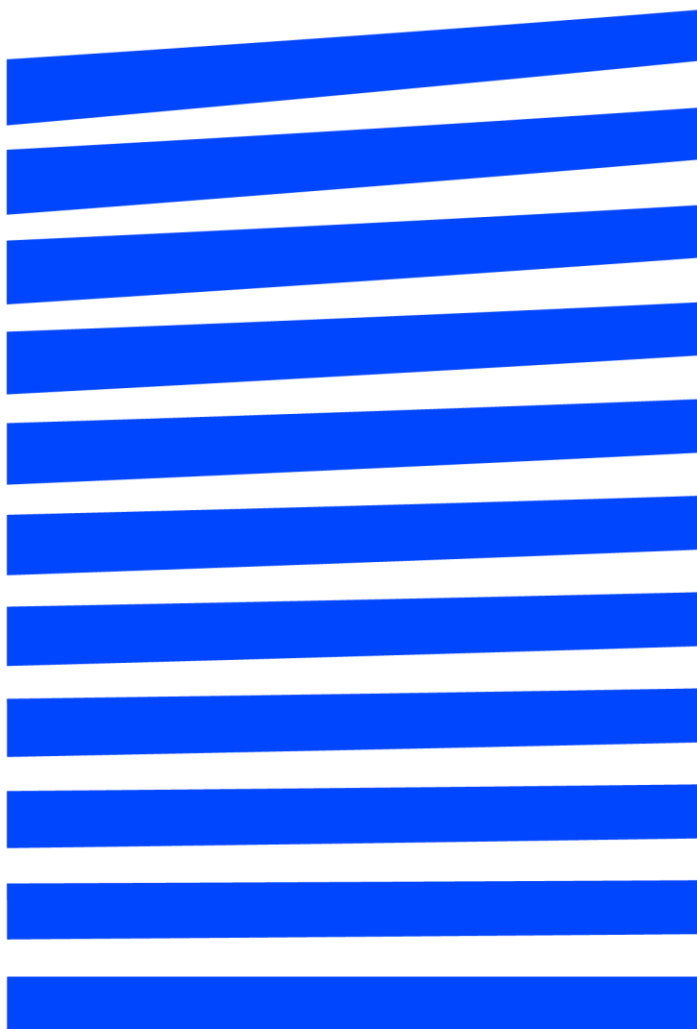

WYBÓR EUROPY

WYTYCZNE POLITYCZNE
NA NASTĘPNĄ KADENCJĘ KOMISJI EUROPEJSKIEJ
2024–2029

Ursula von der Leyen

Kandydatka na przewodniczącą Komisji Europejskiej

Strasbourg
18 lipca 2024 r.

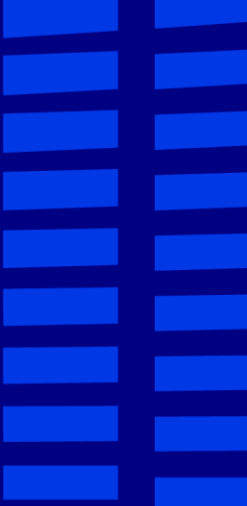

WYBÓR EUROPY

Europejska kampania, która poprzedzała tegoroczne wybory do Parlamentu Europejskiego, przypomniła nam, co stanowi o istocie naszej Unii. Niemal 500 milionów obywateli, reprezentujących różne kultury, złożoną przeszłość i odmienne perspektywy zgromadziło się w tym samym dniu, aby wyrazić swoje życzenie, które dotyczy całej Unii liczącej 27 państw. Oddając głos, wyborcy również przyczyniają się do stworzenia wspólnej tożsamości europejskiej, którą łączą bogate i różnorodne więzy kulturowe. To jest właśnie największa siła Europy. **Dzięki niej Europa jest czymś więcej niż tylko tworem czy projektem. Europa jest naszym domem: wyjątkowym, jeżeli chodzi o jego konstrukcję, i zjednoczonym w swojej różnorodności.**

Począwszy od rekordowej liczby osób głosujących po raz pierwszy, a skończywszy na tych, którzy głosują w każdych wyborach europejskich: obywatele wyrażali swoje życzenia i nadzieję na zdrowszą i bardziej dostatnią przyszłość. Wskazywali jednak również na to, że żyjemy obecnie w niespokojnych i niepewnych czasach. Europejczycy mają realne wątpliwości i obawy dotyczące niestabilności i niepewności, z którymi mamy do czynienia. Dotyczą one kosztów utrzymania, mieszkalnictwa, działalności gospodarczej, ale także sposobu, w jaki rozwiązywane są takie kwestie, jak migracja. Przedmiotem niepokoju jest nasze bezpieczeństwo wewnętrzne, ale także wojna w Ukrainie i na Bliskim Wschodzie. Nasi obywatele obawiają się ponadto, że Europa często działa niedostatecznie szybko, że może być zbyt odległa lub powodować zbyt wiele obciążeń.

Wszystkie te oczekiwania i obawy są prawdziwe i uzasadnione i trzeba na nie odpowiedzieć. Dlatego **zasadnicze znaczenie ma, moim zdaniem, utrzymanie demokratycznego centrum w Europie**. Jeżeli to demokratyczne centrum ma przetrwać, musi ono sprostać skali obaw i wyzwań, w obliczu których nasi obywatele stają każdego dnia. Niepowodzenie może podsycać rozgoryczenie i pogłębiać polaryzację, tworząc podatny grunt dla tych, którzy propagują nazbyt uproszczone rozwiązania, lecz w rzeczywistości dążą do destabilizacji naszych społeczeństw.

To jest tło naszych czasów – czasów głębokich zmian w naszym społeczeństwie, bezpieczeństwie, w naszej gospodarce, a także zmian na naszej planecie. Tempo, w jakim zachodzą te zmiany, może być destabilizujące i prowadzić u niektórych do poczucia utraty świata, jaki był im bliski, a także do niepokoju o przyszłość.

Sytuacja ta, w połączeniu z negatywnymi skutkami wyborów i wydarzeń w coraz bardziej skonfliktowanym świecie, jest w Europie źródłem burzliwego okresu, w którym mogą występować wstrząsy. Ryzyko jest realne, a nasza odpowiedzialność – poważna.

Europa stoi dzisiaj przed jasnym wyborem.

Możemy wybrać samodzielne stawienie czoła niepewnemu światu, jaki nas otacza. Albo zjednoczyć nasze społeczeństwa, przyjmując nasze wartości za wspólny mianownik.

Możemy wybrać zależność, możemy pozwolić, aby podziały nas osłabiały. Albo śmiało realizować nasze ambicje i działać w suwerenny sposób, współpracując z naszymi partnerami na całym świecie.

Możemy wybrać zignorowanie nowej rzeczywistości lub tempa zmian. Albo wnikliwiej patrzeć na otaczający nas świat i faktyczne zagrożenia.

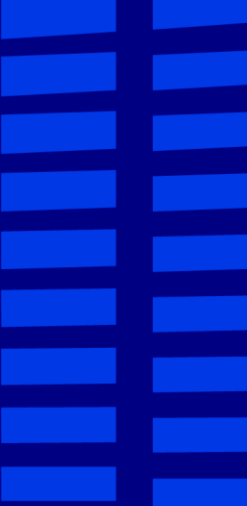
Możemy wybrać dominację ekstremistów i tych, którzy zażegnują konflikty za wszelką cenę. Albo zadbać o to, aby nasze siły demokratyczne nie uległy osłabieniu.

Uważam, że największe wyzwania obecnych czasów – od bezpieczeństwa, poprzez zmianę klimatu, aż po konkurencyjność – można rozwiązać jedynie poprzez wspólne działanie. **Nasze zagrożenia są zbyt duże, aby można było stawić im czoła indywidualnie. A nasze szanse są zbyt wielkie, aby można było wykorzystać je samemu.**

Dlatego wierzę, że Europa musi wybrać swój najlepszy wariant: Unię.

Twierdzenie to opiera się na głębokim przekonaniu, że w tym niestabilnym świecie jedynie Europa może sprostać naszym pokoleniowym wyzwaniom: czy to wspierać Ukrainę tak długo, jak będzie to konieczne, chronić naszą planetę, zapewniać sprawiedliwość społeczną, bronić demokracji, wspierać źródła utrzymania, przemysł i rolników, czy też obrać wiodącą rolę we wprowadzaniu przełomowych zmian technologicznych, które ukształtują świat na pozostałe lata obecnego stulecia.

W ciągu ostatnich pięciu lat Europa pokazała, co może osiągnąć, gdy działa wspólnie. Gdy reaguje szybko i korzysta z tego, że jest duża i silna – tak ja wtedy, gdy zabezpieczaliśmy szczepionki dla każdego państwa członkowskiego w tym samym czasie. Gdy postępuje odważnie i ambitnie – tak jak w przypadku dwójki

transformacji – ekologicznej i cyfrowej – oraz w przypadku naszego planu odbudowy NextGenerationEU. Gdy jest zjednoczona – tak jak wtedy, gdy wspólnie wspieramy Ukrainę, wolność i demokrację w najbardziej ponurych i najtrudniejszych czasach.

Nadszedł czas, aby Europa ponownie podejmowała wspólne działania.

Jest to nasza wspólna odpowiedzialność wobec wszystkich europejskich wyborców, ale także wobec wszystkich osób mających europejskie aspiracje – od Kijowa, poprzez Kiszyniów, Tbilisi, aż po region Bałkanów Zachodnich – jak również tych, którzy na ulicach miast i miasteczek w całej Unii i na całym kontynencie apelują o wspólną europejską przyszłość. Musimy zadbać o tę wspólną przyszłość, wspierając wszystkich kandydatów w ich opartych na konkretnych osiągnięciach dążeniach do przystąpienia do Unii, a także przygotowując naszą Unię przez wprowadzenie niezbędnych reform.

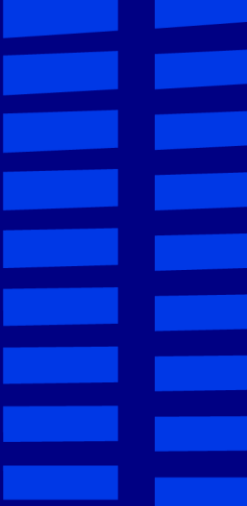
Unii, za którą się opowiadamy, nie można sprowadzić do prostego pytania o to, czy chcemy mieć więcej czy mniej Europy. Dzisiaj **potrzebujemy Unii, która jest szybsza i mniej skomplikowana, która jest bardziej ukierunkowana i zjednoczona, która lepiej wspiera swoich obywateli i przedsiębiorstwa.** Potrzebujemy Unii, która działa tam, gdzie występuje wartość dodana i w której wszyscy – unijne instytucje, rządy krajowe i regionalne, sektor prywatny, partnerzy społeczni, obywatele i społeczeństwo obywatelskie – zmobilizujemy się w dążeniu do realizacji jasnego celu i wspólnej misji.

W ciągu ostatnich pięciu lat udało nam się wiele wspólnie osiągnąć: Europejski Zielony Ład, NextGenerationEU, czy też pakt o migracji i azylu oraz wdrożenie Europejskiego filaru praw socjalnych. **Musimy nadal realizować wszystkie nasze cele, w tym cele wyznaczone w Europejskim Zielonym Ładzie. Utrzymamy obrany przez nas kurs.**

Teraz musimy skupić się na realizacji tego, co uzgodniliśmy, ściśle współpracując ze wszystkimi zainteresowanymi stronami i koncentrując się na naszych poważnych wyzwaniach. W związku z tym chciałabym określić zestaw ukierunkowanych i wspólnych celów na 2030 rok i kolejne lata, definiując jasne założenia i konkretne wyniki. Dotyczy to poniższych obszarów priorytetowych.

Obronność i bezpieczeństwo. Trwały dobrobyt i konkurencyjność. Demokracja i sprawiedliwość społeczna. Wiodąca rola na świecie i konkretne osiągnięcia w Europie.

Wytyczne polityczne to nasz plan na rzecz europejskiej siły i jedności. Priorytety przedstawione w niniejszym dokumencie opierają się na przeprowadzonych przeze mnie konsultacjach oraz na wspólnych ideach, które były przedmiotem rozmów

z siłami demokratycznymi w Parlamencie Europejskim, a także na programie strategicznym Rady Europejskiej na lata 2024–2029. Nie stanowią one wyczerpującego programu prac, a mają raczej być wskazówkami podczas naszej wspólnej pracy.

Najbliższe pięć lat określi pozycję Europy na świecie na nadchodzących pięć dziesięcioleci. Lata te zadecydują o tym, czy to my będziemy kształtować naszą przyszłość, czy też pozwolimy, by kształtowali ją inni.

Jestem przekonana, że w świecie pełnym przeciwności losu i niepewności Europa musi trzymać się razem i odważyć się snuć ambitne plany i je realizować. Musimy sprostać dziedzictwu naszej przeszłości, zapewnić konkretne rezultaty dzisiaj oraz wzmocnić Unię na nadchodzące lata.

Oto siła napędowa niniejszych wytycznych; właśnie nad tym pragnę współpracować z Parlamentem Europejskim i państwami członkowskimi w ciągu najbliższych pięciu lat.

Nowy plan na rzecz trwałego dobrobytu w Europie i konkurencyjności Europy

Europa zawsze była kontynentem, na którym rozwijał się przemysł, przedsiębiorczość i innowacje, który odkrywał siebie na nowo dzięki rewolucjom przemysłowym i technologicznym, globalnej konkurencji i zmieniającym się społeczeństwom.

Siła ta wynika w dużej mierze z naszej wyjątkowej społecznej gospodarki rynkowej, która daje Europie ogromną przewagę konkurencyjną.

Jednak nadal zbyt wiele strukturalnych hamulców blokuje naszą konkurencyjność. Nasze przedsiębiorstwa działają w niespokojnym świecie, w którym konkurencja staje się coraz bardziej nieuczciwa, ceny energii rosną, w którym występuje niedobór wykwalifikowanej siły roboczej oraz trudności w dostępie do potrzebnego kapitału.

Na własnej skórze doświadczyliśmy zagrożeń związanych z zależnościami lub przerwami w łańcuchach dostaw – począwszy od produktów medycznych w czasie pandemii po szantaż energetyczny Putina lub monopol Chin na surowce niezbędne do produkcji baterii lub czipów.

Na świecie toczy się wyścig, którego wynik zdecyduje o tym, kto jako pierwszy osiągnie neutralność klimatyczną i kto jako pierwszy opracuje technologie, które ukształtują światową gospodarkę w nadchodzących dziesięcioleciach.

W tym wyścigu Europa nie może sobie pozwolić na pozostanie w tyle ani na utratę przewagi nad konkurencją; nie może też obnażyć żadnych luk strategicznych.

Mamy na czym się oprzeć: ogromne inwestycje w czyste i cyfrowe technologie w ramach NextGenerationEU czy też

uzgodnione przez przywódców podczas spotkania w Wersalu podejście do suwerenności.

Mamy wiele atutów, które dają nam przewagę konkurencyjną – począwszy od światowej klasy naukowców i uniwersytetów, a skończywszy na dobrze prosperujących małych przedsiębiorstwach i stabilnym środowisku opartym na praworządności i równych warunkach działania.

Mając jednak na uwadze skalę wyzwań i możliwości, musimy teraz wspólnie działać znacznie szybciej i nadal zapewniać konkurencyjność, dobrobyt i sprawiedliwość. W ramach tych działań wykorzystam sprawozdanie dotyczące konkurencyjności, które przygotowuje obecnie Mario Draghi.

Potrzebujemy nowego planu na rzecz europejskiego dobrobytu, aby:

- **ulatwić prowadzenie działalności gospodarczej i pogłębić nasz jednolity rynek;**
- **zrealizować Czysty Ład Przemysłowy w celu dekarbonizacji i obniżenia cen energii;**
- **umieścić badania naukowe i innowacje w centrum naszej gospodarki;**
- **zwiększyć wydajność dzięki upowszechnieniu technologii cyfrowych;**
- **dokonywać ogromnych inwestycji w naszą zrównoważoną konkurencyjność;**
- **rozwiązać problem niedoboru wykwalifikowanej siły roboczej.**

Ułatwienie prowadzenia działalności gospodarczej

Jednolity rynek Europy ma kluczowe znaczenie dla naszej konkurencyjności. Dzięki niemu możliwy jest swobodny przepływ towarów, usług, pieniędzy i osób. Otwiera on rynki oraz ułatwia życie obywateli, a także działalność przedsiębiorstw i inwestorów.

Jego potencjał jest jednak znacznie większy. Potrzebujemy **nowego impulsu, by ukończyć tworzenie jednolitego rynku** w takich sektorach, jak usługi, energetyka, obronność, finanse, łączność elektroniczna i gospodarka cyfrowa. Pozwoli to naszym przedsiębiorstwom – zwłaszcza małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP) – zwiększyć skalę działalności i w jak największym stopniu wykorzystywać możliwości rynku.

Uważam, że potrzebne nam jest **nowe podejście do polityki konkurencji** – lepiej dostosowane do naszych wspólnych celów i takie, które bardziej wspiera przedsiębiorstwa stawiające na rozwój działalności na rynkach światowych, przy jednoczesnym zapewnieniu równych warunków działania. Trzeba to uwzględnić w metodzie oceny połączeń, aby zwracać szczególną uwagę na innowacje i odporność.

Zapewnimy, by polityka konkurencji nadążała za zmieniającymi się rynkami światowymi i pozwalała uniknąć sytuacji, w której koncentracja na rynku skutkowałaby podniesieniem cen lub też obniżeniem jakości towarów lub usług dla konsumentów.

24 mln europejskich MŚP tworzy wysokiej jakości miejsca pracy powiązane ze społecznościami lokalnymi. Borykają się one nadal jednak, podobnie jak większe przedsiębiorstwa, ze zbyt dużą złożonością systemu.

Musimy ułatwić i przyspieszyć procedury związane z działalnością gospodarczą w Europie.

Moim priorytetem politycznym będzie to, aby wszelkie działania były prowadzone szybko, spójnie i w sposób sprzyjający uproszczeniu.

Każdy komisarz będzie miał za zadanie dołożyć starań w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych i uproszczenia wdrażania: ograniczenia biurokracji i sprawozdawczości, zwiększenia zaufania, lepszego egzekwowania przepisów, szybszego wydawania pozwoleń.

Komisarze będą prowadzić z zainteresowanymi stronami regularne **dialogi na temat wdrażania**, aby uzgodnić, jak najlepiej dostosować wdrażanie do sytuacji w terenie.

Będą oni współpracować z wiceprzewodniczącym ds. wdrażania, upraszczania i stosunków międzyinstytucjonalnych nad **poddaniem całego dorobku prawnego UE testowi warunków skrajnych**.

W oparciu o wyniki tego testu przedstawimy wnioski mające na celu **uproszczenie, konsolidowanie i kodyfikację prawodawstwa**, aby wyeliminować wszelkie nakładające się przepisy i sprzeczności, przy jednoczesnym utrzymaniu wysokich standardów.

Zajmiemy się również uporządkowaniem mozaiki przepisów krajowych, która komplikuje obecnie prowadzenie działalności gospodarczej w różnych krajach UE. Ułatwimy innowatorom odniesienie sukcesu przez zmniejszenie kosztów ewentualnego niepowodzenia.

W tym celu zaproponuję nowy ogólnounijny status prawny, aby **pomóc w rozwoju innowacyjnych przedsiębiorstw**. Będzie miał on formę tzw. „28. systemu prawnego” i umożliwi przedsiębiorstwom korzystanie z prostszego, zharmonizowanego zbioru przepisów w niektórych obszarach.

Musimy również lepiej wspierać przedsiębiorstwa, których rozmiary i zdolności finansowania są nieporównywalne z tymi, jakimi dysponują

duże korporacje. Przedsiębiorstwa takie są często celem „zabójczych przejęć” ze strony zagranicznych firm, które chcą je wyeliminować jako potencjalną przyszłą konkurencję.

Wprowadzimy **nową kategorię „małych spółek o średniej kapitalizacji”** i ocenimy, w których przypadkach istniejące przepisy mające zastosowanie do dużych przedsiębiorstw są dla nich zbyt uciążliwe, nieproporcjonalne lub utrudniają im konkurencyjny rozwój.

Przyszłe prawodawstwo należy również uprościć i dopasować z myślą o małych przedsiębiorstwach i w duchu zasady pomocniczości. Nastąpi to w drodze **nowej oceny wpływu na MŚP i na konkurencyjność**, która pomoże uniknąć zbędnych obciążeń administracyjnych przy zachowaniu wysokich standardów.

Lepsze stanowienie prawa musi być jednak wspólnym zadaniem – realizowanym z udziałem wszystkich zaangażowanych instytucji i z uwzględnieniem całego procesu legislacyjnego – od wniosku, przez poprawki, aż do jego przyjęcia.

W tym duchu proponuję odnowienie **porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie uproszczenia i lepszego stanowienia prawa**, po to by wszystkie instytucje oceniały skutki i koszty zmian w ten sam sposób.

Aby zapewnić wspólne działania następcze w związku z **egzekwowaniem i wdrażaniem**, będę również zwracała się do wszystkich komisarzy o przygotowanie rocznego sprawozdania z postępów prac dla odpowiednich komisji Parlamentu Europejskiego i składów Rady.

Czysty Ład Przemysłowy

Poczyniliśmy historyczne postępy w wyznaczaniu ambitnych celów klimatycznych i dowiedliśmy, że potrafimy skutecznie ograniczyć emisje, utrzymując przy tym wzrost gospodarki.

Musimy dalej realizować cele określone w Europejskim Zielonym Ładzie – i będziemy to robić.

Tempo kryzysu klimatycznego przyspiesza. Równie pilna jest potrzeba obniżenia emisyjności i jednocześnie uprzemysłowienia naszej gospodarki.

Musimy skupić się na **wdrażaniu istniejących ram prawnych na 2030 r.** – w sposób najprostszy, najbardziej sprawiedliwy i racjonalny pod względem kosztów.

W pierwszych 100 dniach kadencji **potrzebujemy nowego Czystego Ładu Przemysłowego**, który będzie sprzyjać konkurencyjności przemysłu i tworzeniu wysokiej jakości miejsc pracy.

Cała nasza uwaga będzie skierowana na **wspieranie przedsiębiorstw i stworzenie odpowiednich warunków**, by mogły osiągać nasze wspólne cele. Oznacza to uproszczenie i zapewnienie dostępu do tanich, zrównoważonych i bezpiecznych dostaw energii i surowców oraz inwestowanie w ten dostęp.

Przygotuje to drogę do osiągnięcia **celu** redukcji emisji o 90 proc. **do 2040 r.** Zaproponujemy włączenie tego celu do Europejskiego prawa o klimacie. Na każdym etapie będziemy współpracować z przedstawicielami przemysłu, partnerami społecznymi i wszystkimi zainteresowanymi stronami.

Przedstawimy **akt w sprawie przyspieszenia dekarbonizacji przemysłu**, aby wspierać przemysł i przedsiębiorstwa w procesie transformacji.

Pozwoli on ukierunkować inwestycje w infrastrukturę i przemysł, w szczególności w sektorach energochłonnych. Będzie wspierał europejskie rynki pionierskie, przyczyniając się do rozwoju czystych technologii i ich upowszechniania w sektorze przemysłu. Pozwoli również przyspieszyć powiązane procesy związane z planowaniem,

organizowaniem przetargów i udzielaniem zezwoleń.

Trzeba obniżyć rachunki za energię przedsiębiorstw i gospodarstw domowych.

Dzięki europejskim środkom odnawialne źródła energii osiągnęły rekordowo wysoki poziom – w ostatnim roku odpowiadały one za 50 proc. produkcji energii elektrycznej w UE. Znacznie ograniczono zależność od rosyjskiego gazu ziemnego, a dzięki oszczędności energii spadło ogólne zużycie.

Wciąż jednak borykamy się z wieloma wyzwaniami. Nasz rynek energii musi funkcjonować sprawniej, aby pozwolić na obniżenie cen i aby konsumenci korzystali z niższych kosztów produkcji czystej energii.

Będziemy nadal obniżać ceny energii przez dalsze odchodzenie od paliw kopalnych, wzmocnienie procedury wspólnych zamówień na dostawy paliw oraz opracowanie modelu zarządzania niezbędnego do zapewnienia prawdziwej **unii energetycznej**.

Będziemy zwiększać skalę inwestycji w infrastrukturę i technologie czystej energii oraz traktować je priorytetowo.

Inwestycje będą obejmować odnawialne źródła energii i technologie niskoemisyjne, infrastrukturę sieci, zdolność magazynowania i infrastrukturę transportową wychwyconego CO₂. Będziemy również inwestować w środki na rzecz efektywności energetycznej, cyfryzację systemu energetycznego i rozwój sieci wodorowej.

Musimy poza tym wykorzystać siłę i wielkość naszego rynku, aby zabezpieczyć dostawy. Dlatego też proponuję uruchomienie i rozszerzenie **mechanizmu agregacji zapotrzebowania**, aby wykraczał on poza zakupy gazu i obejmował wodór i surowce krytyczne.

Będziemy pracować nad utworzeniem nowych **czystych partnerstw handlowo-inwestycyjnych**, aby pomóc w zabezpieczeniu dostaw surowców, czystej

energii i czystych technologii z całego świata.

Chcę, aby Europa pozostała liderem w międzynarodowych negocjacjach w sprawie klimatu, dając przykład własnymi działaniami i opierając się na niedawnych inicjatywach UE dotyczących kwestii globalnych, takich jak metan, ustalanie opłat za emisję gazów cieplarnianych i globalne cele w zakresie odnawialnych źródeł energii i efektywności energetycznej.

Przed COP30 w Brazylii w 2025 r. przedstawimy **globalną wizję w zakresie klimatu i energii**. Zintensyfikujemy również **zieloną dyplomację** i będziemy intensywniej współpracować z państwami spoza UE w zakresie zewnętrznych aspektów naszej polityki.

Aby osiągnąć nasze cele w zakresie klimatu, musimy też ułatwić ludziom przechodzenie na bardziej zrównoważone opcje. Dotyczy to zwłaszcza mobilności. Transgraniczne podróże kolejną nadal są dla wielu obywateli zbyt skomplikowane. Ludzie powinni mieć możliwość korzystania z otwartych systemów rezerwacji, aby kupować transeuropejskie podróże obsługiwane przez kilku przewoźników, bez utraty prawa do zwrotu kosztów lub możliwości zmiany rezerwacji.

W tym celu proponujemy **rozporządzenie w sprawie jednolitego cyfrowego systemu rezerwacji i sprzedaży biletów**, aby Europejczycy mogli kupić na jednej platformie internetowej jeden bilet dający im prawa pasażerów podczas całej podróży.

Osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2050 r. będzie wymagać wprowadzenia szerokiego zakresu technologii innowacyjnych, we wszystkich sektorach: od mobilności, po energię. Na przykład cel dotyczący neutralności klimatycznej na 2035 r. związany z samochodami tworzy przewidywalność dla inwestorów i dla producentów. Osiągnięcie tego celu będzie wymagać podejścia neutralnego pod

względem technologicznym, w którym e-paliwa odegrają rolę dzięki ukierunkowanym zmianom rozporządzenia w ramach przewidzianego przeglądu.

Bardziej odporna gospodarka o obiegu zamkniętym

Działania na rzecz dekarbonizacji gospodarki będą częścią stałego procesu przechodzenia na bardziej zrównoważony model produkcji i konsumpcji przy utrzymaniu na dłużej wartości zasobów w gospodarce.

Będzie to celem nowego **aktu w sprawie gospodarki o obiegu zamkniętym**, który przyczyni się do powstania popytu rynkowego na materiały wtórne oraz jednolitego rynku odpadów, w szczególności surowców krytycznych.

Przedstawimy nowy **pakiet dotyczący przemysłu chemicznego**, mający na celu uproszczenie rozporządzenia REACH oraz zapewnienie jasności co do „trwałych chemikaliów”, tzw. PFAS.

Musimy uczynić naszą gospodarkę bardziej odporną i mniej zależną.

Jest to szczególnie ważne w **sektorze zdrowia i sektorze farmaceutycznym**. UE boryka się z poważnymi niedoborami wyrobów medycznych i leków, przy czym szczególne trudności wiążą się z dostępnością antybiotyków, insuliny, środków przeciwbólowych i innych produktów.

Aby zaradzić temu problemowi, proponujemy **akt dotyczący leków o krytycznym znaczeniu**, aby zmniejszyć zależność od leków i składników o krytycznym znaczeniu, w szczególności w przypadku produktów, które są oferowane przez niewielką liczbę producentów lub które pochodzą z niewielkiej liczby krajów.

Zadanie to będzie częścią naszych prac służących wzmocnieniu **Europejskiej Unii Zdrowotnej** za pomocą zróżnicowanych łańcuchów dostaw, dostępu do najbardziej zaawansowanych metod leczenia, bardziej

odpornych systemów opieki zdrowotnej i strategicznych wykazów kluczowych leków. Musimy kontynuować prace w zakresie oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

Będziemy też prowadzić intensywniejsze prace, jeżeli chodzi o **profilaktykę zdrowotną** – w szczególności w zakresie zdrowia psychicznego, w tym w miejscu pracy, oraz chorób układu krążenia – oraz jeżeli chodzi o leczenie chorób zwyrodnieniowych i badania nad autyzmem. W pracach tych będziemy się kierować dobrym przykładem europejskiego planu walki z rakiem.

Musimy dołożyć też większych starań, aby zapewniać bezpieczeństwo systemów opieki zdrowotnej, które coraz częściej padają ofiarą ataków cybernetycznych i ataków z użyciem oprogramowania szantażującego. Aby poprawić wykrywanie zagrożeń, gotowość i reagowanie kryzysowe, w pierwszych 100 dniach kadencji proponuję **europejski plan działania w sprawie cyberbezpieczeństwa szpitali i świadczeniodawców**.

Pobudzenie wydajności dzięki upowszechnieniu technologii cyfrowych

Hamulcem konkurencyjności Europy jest niższa produktywność jej gospodarki w porównaniu z bezpośrednimi światowymi konkurentami. Kluczowe znaczenie ma niewystarczające rozpowszechnienie technologii cyfrowych, co ma wpływ na naszą zdolność do wykorzystywania technologii do opracowywania nowych usług i modeli biznesowych.

Na początku skupimy się na wdrażaniu i egzekwowaniu przepisów cyfrowych, które przyjęto w ostatniej kadencji. Giganci technologiczni muszą wziąć na siebie odpowiedzialność w związku z ich ogromną systemową siłą oddziaływania na nasze społeczeństwo i gospodarkę. Zaczęliśmy aktywnie egzekwować przepisy aktu

o usługach cyfrowych i aktu o rynkach cyfrowych. W nadchodzącej kadencji **nasilimy i zintensyfikujemy działania egzekwujące te przepisy.**

Zajmiemy się wyzwaniem dotyczącym **platform handlu elektronicznego** w celu umożliwienia konsumentom i przedsiębiorstwom czerpania korzyści z równych warunków działania, których fundamentem powinny być skuteczne kontrole celne, podatkowe i kontrole bezpieczeństwa oraz standardy w zakresie zrównoważoności.

Osiągnięcie naszych celów cyfrowych – i stworzenie prawdziwego jednolitego rynku cyfrowego – byłoby punktem zwrotnym dla naszej produktywności i konkurencyjności.

Zwiększymy inwestycje w kolejną falę technologii pionierskich, w szczególności (lecz niewyłącznie) w obliczenia superkomputerowe, półprzewodniki, internet rzeczy, genomikę, informatykę kwantową i technologie kosmiczne.

Dzięki naszym przepisom dotyczącym **sztucznej inteligencji (AI)** Europa już teraz przewodzi inicjatywom na rzecz poprawy bezpieczeństwa i wiarygodności sztucznej inteligencji, a także przeciwdziałania zagrożeniom związanym z wykorzystaniem jej do niewłaściwych celów.

Musimy teraz skoncentrować nasze wysiłki na zdobyciu pozycji światowego lidera pod względem innowacji w dziedzinie sztucznej inteligencji.

Dzięki **inicjatywie na rzecz fabryk AI** w ciągu pierwszych 100 dni zapewnimy dostęp do nowych zdolności w zakresie obliczeń superkomputerowych, które będą ukierunkowane na potrzeby start-upów zajmujących się sztuczną inteligencją i całego sektora AI.

Opracujemy również – wspólnie z państwami członkowskimi, sektorem przemysłowym i społeczeństwem obywatelskim – **strategię w sprawie zastosowania AI**, aby zachęcić do nowych zastosowań AI w przemyśle oraz

ulepszyć świadczenie różnego rodzaju usług publicznych, takich jak opieka zdrowotna.

W tym duchu proponuję utworzenie **Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych w dziedzinie AI**, w ramach której będziemy mogli połączyć wszystkie nasze zasoby, podobnie jak ma to miejsce w przypadku CERN.

Aby wspierać rozwój AI i innych technologii pionierskich, **Europa musi sięgnąć po niewykorzystany jak dotąd potencjał danych.**

Dostęp do danych nie tylko stanowi główną siłę napędową konkurencyjności (odpowiada za niemal 4 proc. PKB UE), ale jest też niezbędny do zapewnienia produktywności i innowacji społecznych w wielu różnych dziedzinach – od medycyny spersonalizowanej po oszczędność energii.

Zbyt wiele firm w UE ma jednak trudności z uzyskaniem dostępu do potrzebnych im danych, podczas gdy duże zagraniczne przedsiębiorstwa technologiczne wykorzystują europejskie dane do rozwoju swojej działalności.

Będziemy wspierać przedsiębiorstwa przez zwiększenie otwartego dostępu do danych, w szczególności z myślą o pomocy MŚP w wypełnianiu obowiązków sprawozdawczych, zapewniając jednocześnie wysokie standardy ochrony danych.

Europa potrzebuje rewolucji w dziedzinie danych.

Dlatego też przedstawimy **strategię na rzecz europejskiej unii danych**. Będzie ona opierać się na istniejących przepisach dotyczących danych, aby zapewnić uproszczone, jasne i spójne ramy prawne umożliwiające przedsiębiorstwom i administracjom publicznym płynną wymianę danych na dużą skalę, z poszanowaniem wysokich standardów prywatności i bezpieczeństwa.

Badania naukowe i innowacje w centrum naszej gospodarki

Konkurencyjność Europy – oraz jej pozycja w wyścigu do osiągnięcia czystej i cyfrowej gospodarki – będą zależeć od rozpoczęcia nowej epoki wynalazczości i kreatywności. Dokonanie tego przełomu wymaga, aby badania naukowe i innowacje oraz nauki przyrodnicze i techniczne stały się centralnym elementem naszej gospodarki.

Podwyższymy wydatki na badania naukowe, aby skoncentrować się w większym stopniu na priorytetach strategicznych, przełomowych badaniach podstawowych i innowacjach radykalnych oraz na doskonałości naukowej.

W tym celu rozbudujemy Europejską Radę ds. Badań Naukowych i Europejską Radę ds. Innowacji.

Europa musi również torować nowe drogi w dziedzinie nowych nauk przyrodniczych, technologii i gałęzi przemysłu. Połączenie tych dyscyplin przyspieszy rewolucję technologiczną i sprawi, że będzie ona miała bardziej transformacyjny wpływ.

Pragnę, aby Europa optymalnie wykorzystała rewolucję biotechnologiczną. Biotechnologie, wspierane przez AI i narzędzia cyfrowe, mogą pomóc w unowocześnieniu całych sektorów naszej gospodarki, od rolnictwa i leśnictwa po energię i ochronę zdrowia.

Aby ułatwić drogę biotechnologii z laboratoriów badawczych do zakładów produkcyjnych, a następnie wprowadzanie jej na rynek, w 2025 r. proponujemy nowy **europejski akt w sprawie biotechnologii**.

Będzie on wpisywać się w szerszej zakrojonej **strategię na rzecz europejskich nauk biologicznych** mającą na celu zbadanie, w jaki sposób możemy wspierać dwojaką transformację – zieloną i cyfrową, a także rozwijać technologie o wysokiej wartości.

Aby przewodzić innowacjom, musimy stworzyć naukowcom warunki, których

potrzebują do osiągnięcia sukcesu. Oznacza to, że należy im zapewnić infrastrukturę i innowacyjne laboratoria niezbędne do testowania i rozwijania koncepcji, wykorzystując do tego celu **nowe rodzaje partnerstw publiczno-prywatnych**, takie jak wspólne przedsięwzięcia.

Oznacza to również konieczność przyciągania nowych talentów oraz utrzymania w Europie najlepszych i najzdolniejszych umysłów. W tym celu chcę zacieśnić współpracę między instytucjami badawczo-naukowymi, szkołami wyższymi i biznesem, szczególnie poprzez wzmocnienie naszych **sojuszy szkół wyższych**.

Turbodoładowanie inwestycji

Idea przewodnią dla Komisji będą inwestycje.

Musimy zmobilizować finansowanie potrzebne do transformacji ekologicznej, cyfrowej i społecznej. Będziemy wykorzystywać w sposób maksymalny inwestycje publiczne i dźwignię finansową oraz ograniczać ryzyko związane z kapitałem prywatnym, współpracując przy tym ściśle z **Europejskim Bankiem Inwestycyjnym**.

Tego typu inwestycje nie mogą być finansowane wyłącznie ze środków publicznych. Dokończenie budowy unii rynków kapitałowych pozwoliłoby przyciągnąć dodatkowe 470 mld euro rocznie.

Musimy wykazać się większą ambicją, aby rozwiązać problem braku kapitału prywatnego i wciąż zbyt płytkich rynków.

Innowacyjne europejskie przedsiębiorstwa i start-upy gotowe na dynamiczny wzrost nie powinny być zmuszone do szukania finansowania na rynkach w Stanach Zjednoczonych, Azji czy innych częściach świata. Powinny one mieć możliwość znalezienia środków na rozwój również tutaj, w Europie.

Przedstawimy zatem **środki absorbujące ryzyko**, aby ułatwić bankom komercyjnym, inwestorom i kapitałowi wysokiego ryzyka finansowanie przedsiębiorstw na etapie dynamicznego wzrostu.

Dokonamy przeglądu naszych ram regulacyjnych w celu zmobilizowania kapitału i zapewnienia równych warunków działania dzięki usunięciu barier ograniczających wielkość europejskiego kapitału, który jest dostępny na finansowanie innowacji.

Zajmiemy się też rozdrobnieniem naszych rynków finansowych, który to problem sprawia, że każdego roku 300 mld euro oszczędności europejskich rodzin wypływa z UE na rynki zagraniczne.

W tym celu rozwinimy koncepcję przedstawioną w sprawozdaniu Enrica Letty i proponujemy utworzenie **europejskiej unii oszczędności i inwestycji** obejmującej rynek bankowy i rynek kapitałowy. Inicjatywa ta pomoże wykorzystać istniejące w Europie ogromne zasoby w postaci prywatnych oszczędności jako dźwignię finansową do inwestycji w innowacje oraz dwojaką transformację – czystą i cyfrową.

Nasze obecne instrumenty finansowe na rynku kapitałowym mają duże znaczenie dla przyciągnięcia oszczędności prywatnych nie tylko z Europy, ale także z całego świata, ponieważ marka „UE” daje gwarancję bezpieczeństwa i atrakcyjnego zwrotu z aktywów.

Musimy również lepiej wykorzystywać zamówienia publiczne – odpowiadają one za 14 proc. PKB UE.

Jednoprocentowy wzrost efektywności zamówień publicznych mógłby przynieść 20 mld euro oszczędności rocznie. Zamówienia publiczne są również jedną z głównych dźwigni rozwoju innowacyjnych wyrobów i usług oraz tworzenia rynków pionierskich w zakresie czystych i strategicznych technologii.

Zaproponuję **zmianę dyrektywy w sprawie zamówień publicznych**. Umożliwi ona preferencyjne traktowanie produktów europejskich w ramach zamówień publicznych w niektórych sektorach o strategicznym znaczeniu. Pozwoli to zapewnić największą unijną wartość dodaną dla naszych obywateli wraz z bezpieczeństwem dostaw kluczowych technologii, produktów i usług. Pozwoli nam to również usprawnić i uprościć nasze przepisy dotyczące zamówień publicznych, przede wszystkim z korzyścią dla unijnych start-upów i przedsiębiorstw innowacyjnych.

Jeżeli chodzi o finansowanie publiczne i inwestycje publiczne, w pierwszej kolejności priorytetem będzie zapewnienie wykorzystania zasobów dostępnych za pośrednictwem NextGenerationEU i obecnego budżetu.

W dalszej perspektywie konieczne będzie zapewnienie większych wspólnych inwestycji w czyste i strategiczne technologie oraz w energochłonne gałęzie przemysłu poprzez Czysty Ład Przemysłowy. Przyszłość sektora czystych i najnowocześniejszych technologii musi być tworzona w Europie.

To dlatego przedstawię nowy Europejski Fundusz Konkurencyjności. Będzie to część naszego wniosku dotyczącego nowego i wzmocnionego budżetu w nadchodzących wieloletnich ramach finansowych.

Ten zapewniający zdolności inwestycyjne instrument ukierunkowany będzie na technologie strategiczne – od sztucznej inteligencji po przestrzeń kosmiczną, od czystych technologii po biotechnologie – oraz przyczyni się do rozwoju technologii strategicznych i produkowania ich na miejscu, w Europie. Zagwarantuje on, że siła naszego budżetu będzie wykorzystywana w interesie naszych wspólnych celów do pobudzania inwestycji prywatnych i ograniczania związanego z nimi ryzyka.

Europejski Fundusz Konkurencyjności będzie wspierać **ważne projekty stanowiące przedmiot wspólnego zainteresowania**, tak

aby Europa mogła wykorzystać swoją kolektywną siłę do zbiorowego inwestowania w ambitne wspólne projekty – tak jak miało to już miejsce na mniejszą skalę w przypadku projektów dotyczących baterii, wodoru i mikroelektroniki.

Sprawię, że **projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania będą prostsze**, a pozyskanie finansowania i rozpoczęcie działalności będzie możliwe **szybciej**. Pierwszy nowy zestaw wspólnych projektów zostanie zaproponowany na początku 2025 r.

Wyrównanie niedoborów umiejętności i pracowników

Europa potrzebuje radykalnej, skokowej zmiany skali ambicji i działań – dotyczy to wszystkich poziomów umiejętności oraz wszystkich typów kształcenia i szkolenia. Jest to równie ważne dla pracy i perspektyw zawodowych indywidualnych osób, jak i dla konkurencyjności UE.

W tym celu ustanowimy **unię umiejętności**, skupiającą się na inwestycjach, uczeniu się dorosłych i uczeniu się przez całe życie, zatrzymywaniu umiejętności i uznawaniu różnych rodzajów szkoleń, aby umożliwić podejmowanie pracy w całej Unii.

Kluczowe znaczenie będzie miało **włączenie uczenia się przez całe życie jako stałego elementu ścieżki kształcenia i pracy zawodowej** oraz wspieranie doskonalenia zawodowego i perspektyw zawodowych nauczycieli.

Skupimy się na poprawie umiejętności podstawowych i proponujemy **strategiczny plan w dziedzinie kształcenia STEM**. Inicjatywa ta będzie miała na celu rozwiązanie

problemu niepokojącego pogorszenia się wyników i braku wykwalifikowanych nauczycieli w dziedzinach związanych z naukami ścisłymi, technologią, inżynierią i matematyką (STEM). Powinna one również zachęcić większą liczbę dziewcząt i kobiet do kształcenia i pracy zawodowej w dziedzinie STEM.

Ważne jest również, aby kształceniu i szkoleniu zawodowemu nadać znaczenie, na które zasługują. Proces kształcenia i szkolenia zawodowego przygotowuje do podjęcia pracy i umożliwia nabycie umiejętności, których szukają przedsiębiorstwa. Dlatego też proponuję **europejską strategię kształcenia i szkolenia zawodowego**, której celem będzie w szczególności zwiększenie liczby osób z wykształceniem średnim zawodowym.

W szybko zmieniającej się gospodarce musimy lepiej reagować na potrzeby naszych przedsiębiorstw.

Zwiększymy i przeorientujemy finansowanie umiejętności w ramach budżetu UE, tak aby było ono w większym stopniu powiązane z rynkami pracy i skoncentrowane na sektorach mających kluczowe znaczenie dla dwójakiej transformacji.

Musimy zadbać o to, by wszystkie wysokiej jakości umiejętności były wykorzystywane, niezależnie od tego, gdzie i w jaki sposób je uzyskano. Będziemy zatem kontynuować prace na rzecz wspólnego europejskiego dyplomu i proponujemy **inicjatywę na rzecz przenoszenia umiejętności**, aby umiejętności uzyskane w jednym kraju były uznawane w innych krajach.

Nowa epoka dla europejskiej obrony i bezpieczeństwa

Pokój na świecie nie mógłby być zachowany bez twórczych wysiłków na miarę grożących mu niebezpieczeństw.

W pierwszych słowach deklaracji Schumana zwięźle ujęta została historia Europy. Mówią one o naszej przeszłości – targanej wojną, podziałami i jednymi z najgorszych konfliktów w dziejach.

Pokój w Europie nigdy nie był czymś danym, ale wszelkie złudzenia zostały rozwiane przez wojnę napastniczą Putina w Ukrainie.

Odrażające i okrutne ataki na szpitale dziecięce, infrastrukturę energetyczną i inne cele cywilne pokazują, jak daleko może posunąć się Rosja Putina.

Ukraina walczy o wolność i demokrację w Europie i o europejskie wartości. Siła naszej zbiorowej determinacji musi być na miarę wielkości wyzwania.

Najlepszą inwestycją w bezpieczeństwo Europy jest inwestowanie w bezpieczeństwo Ukrainy. Należy utrzymać wsparcie finansowe, polityczne i wojskowe Europy tak długo, jak będzie to konieczne.

Wykorzystamy wszelkie dostępne nam instrumenty, w tym Europejski Instrument na rzecz Pokoju, aby zająć się wszystkim: od najpilniejszych potrzeb po przyszłe wysiłki na rzecz **odbudowy** za pośrednictwem Instrumentu na rzecz Ukrainy.

Ostatnie lata boleśnie przypomniały o tym, jak kruchy jest pokój. Były one również poważnym sygnałem ostrzegawczym dla Europy – aby zapewniła sobie środki służące obronie jej granic i ochronie jej obywateli, zniechęcające potencjalnych przeciwników.

Potrzeba ta jest tym pilniejsza, że mamy do czynienia z coraz bardziej podzielonym i niepewnym światem, w którym Europa niczego nie może brać za pewnik.

Przeanalizujemy wszystkie nasze polityki z perspektywy bezpieczeństwa. Będziemy pracować nad scenariuszami, co do których mamy nadzieję, że nigdy się nie spełnią – ale nie możemy zaryzykować, że będziemy niedostatecznie przygotowani bądź nadmiernie zależni od innych.

Realizacja Europejskiej Unii Obrony

Ostatnie lata ujawniły chroniczne niedoinwestowanie w potencjał wojskowy Europy i brak efektywnych wydatków na zdolności wojskowe.

Łączne wydatki UE na obronę w latach 2019–2021 wzrosły o 20 proc. Dla porównania, w tym czasie wydatki Rosji na obronę wzrosły o prawie 300 proc., a wydatki Chin – o blisko 600 proc. Jednocześnie nasze wydatki są zbyt rozproszone, zróżnicowane i niewystarczająco europejskie. Musimy to zmienić.

W najbliższych pięciu latach skoncentrujemy się na budowaniu prawdziwej **Europejskiej Unii Obrony**.

Państwa członkowskie wciąż będą odpowiedzialne za swoje wojska – od doktryny po ich rozmieszczenie – ale Europa może zrobić wiele, aby wspierać i koordynować wysiłki na rzecz wzmocnienia bazy przemysłowej sektora obronnego, innowacji i jednolitego rynku.

Na potrzeby koordynacji tych prac na poziomie europejskim mianuję **komisarza**

ds. obrony, który – zgodnie z Traktatem – będzie ściśle współpracować z przyszłym wysokim przedstawicielem i wiceprzewodniczącym.

Aby sformułować nowe podejście i określić nasze potrzeby inwestycyjne, w ciągu pierwszych 100 dni kadencji wspólnie przedstawimy **białą księgę w sprawie przyszłości europejskiej obrony**.

Głównym elementem tych prac będzie wzmocnienie partnerstwa UE–NATO. Będziemy nadal rozszerzać naszą współpracę z NATO – tak aby obejmowała ona wszystkie zagrożenia, w tym nowe zagrożenia związane z atakami cybernetycznymi i hybrydowymi lub atakami w przestrzeni kosmicznej – i wzmacniać nasze transatlantyckie partnerstwo.

W erze ponownych zbrojeń najważniejszym priorytetem jest znaczne zwiększenie inwestycji.

Pomimo postępów zabudżetowane środki na obronność są nadal wydawane głównie na poziomie krajowym. Na wspólne zamówienia UE przeznacza się jedynie niewielki odsetek wydatków. Natomiast zdecydowana większość zamówień państw członkowskich w dziedzinie obronności jest nadal dokonywana poza Europą.

Musimy wydawać więcej i lepiej. Musimy wydawać wspólnie.

Pierwszym zadaniem jest odpowiedzenie na pilną potrzebę odbudowy, uzupełnienia i przekształcenia krajowych sił zbrojnych – w sposób określony przez państwa członkowskie.

Wzmocnimy Europejski Fundusz Obronny, inwestując w wysokiej klasy zdolności obronne w obszarach krytycznych, takich jak marynarka wojenna, walka naziemna, walka powietrzna, satelitarna zdolność wczesnego ostrzegania i cyberprzestrzeń.

Drugim zadaniem jest zwiększenie inwestycji w nasz przemysł obronny. **Wzmocnimy Program na rzecz europejskiego przemysłu obronnego**, aby zachęcić do wspólnych zamówień i tym samym zlikwidować najbardziej krytyczne luki w zdolnościach obronnych UE.

Stworzymy prawdziwy **jednolity rynek produktów i usług związanych z obronnością**, zwiększając zdolności produkcyjne i wspierając wspólne zamówienia.

Trzecim zadaniem jest połączenie naszych zasobów i przeciwdziałanie wspólnym zagrożeniom za pośrednictwem sztandarowych **projektów Europejskiej Unii Obrony**. Powinny one koncentrować się na największych wspólnych i transgranicznych zagrożeniach.

We współpracy z państwami członkowskimi i w ścisłej koordynacji z NATO proponujemy szereg projektów obronnych będących przedmiotem wspólnego europejskiego zainteresowania, począwszy od **europejskiej tarczy powietrznej i cyberobrony**.

Zadbamy o to, by te duże projekty były dostępne dla wszystkich i wykorzystamy wszystkie nasze narzędzia – regulacyjne i finansowe – aby jak najszybciej je opracować, stworzyć i wdrożyć na terytorium Europy.

Inwestycje muszą być na miarę naszych ambicji.

Musimy zacząć od zachęcania do prywatnych inwestycji w obronność. Będę współpracować z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym, aby mógł on pomagać w finansowaniu **projektów w zakresie wspólnej obrony oraz innowacji w dziedzinie obronności, a także ograniczać związane z nimi ryzyko**.

Wymaga to ujęcia europejskich inwestycji w następnych wieloletnich ramach finansowych. Przedstawimy jednak także

propozycje dotyczące pilnych potrzeb inwestycyjnych w dziedzinie obronności.

Unia gotowości

Europa musi, oprócz wzmocnienia swoich zdolności obronnych, również realizować **nowe ambicje w zakresie gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej i gotowości do reagowania w obszarze bezpieczeństwa.**

Będziemy pracować nad **strategią na rzecz unii gotowości**, inspirowaną sprawozdaniem w sprawie gotowości cywilnej i wojskowej UE, które ma zostać przedstawione jeszcze w tym roku przez byłego prezydenta Finlandii Sauli Niinistö.

W tym celu skupimy się na dalszym **wzmacnianiu naszych zdolności w zakresie cyberobrony**, koordynowaniu krajowych działań w zakresie cyberbezpieczeństwa i zabezpieczeniu naszej infrastruktury krytycznej – w szczególności poprzez rozwój zaufanego europejskiego sektora cyberobrony.

Europa potrzebuje również wspólnego podejścia do zapobiegania innym nowym zagrożeniom, w szczególności związanym z bezpieczeństwem chemicznym, biologicznym, radiologicznym i jądrowym (CBRJ), i do przygotowania na takie zagrożenia.

Opierając się na pracach Urzędu ds. Gotowości i Reagowania na Stany Zagrożenia Zdrowia, przedstawimy nową strategię wspierania **medycznych środków przeciwdziałania zagrożeniom dla zdrowia publicznego**, takim jak zagrożenia związane z bezpieczeństwem chemicznym, biologicznym, radiologicznym i jądrowym (CBRJ), w tym wspólne zamówienia i gromadzenie zapasów.

Musimy również pracować nad **zintegrowanym odstraszeniem**. Mając to na uwadze, wzmocnimy nasze **strategiczne podejście do sankcji**, tak abyśmy mogli elastycznie reagować na nowe zagrożenia.

W ramach tego podejścia przyjrzymy się sposobom rozszerzenia unijnych ram sankcji stosowanych w odpowiedzi na cyberataki oraz funkcjonowania nowego systemu sankcji stosowanego w odpowiedzi na ataki hybrydowe na UE i jej państwa członkowskie.

Bezpieczniejsza Europa

Najbardziej podstawowym z praw jest prawo do poczucia bezpieczeństwa – niezależnie od miejsca i od pory dnia. Przystępczość zorganizowana w Europie przybiera jednak na sile. Szkodzi to ludziom, przedsiębiorstwom i całej gospodarce, a zyski czerpią przestępcy i gangi.

W Europie nie może być miejsca dla przestępczości zorganizowanej – czy to w internecie, czy poza nim.

Przedstawię wniosek dotyczący **nowej europejskiej strategii bezpieczeństwa wewnętrznego**. Pomoże to zapewnić uwzględnienie kwestii bezpieczeństwa w przepisach i polityce UE już na etapie ich projektowania.

Musimy zapewnić organom ścigania odpowiednie i aktualne narzędzia umożliwiające legalny dostęp do informacji cyfrowych przy jednoczesnej ochronie praw podstawowych.

Większość grup przestępczych prowadzi działalność w więcej niż trzech krajach UE, stale poruszając się między światem fizycznym a cyfrowym. Skupimy się na rozbijaniu siatek przestępczych wysokiego ryzyka i ich przywódców, między innymi poprzez zmianę obecnych przepisów dotyczących przestępczości zorganizowanej.

Zaproponuję, by **Europol stał się prawdziwie operacyjną agencją policyjną** i z czasem zwiększył ponad dwukrotnie liczbę swoich pracowników. Powinno to iść w parze ze wzmocnionym nadzorem i rozszerzonymi uprawnieniami. Musimy

zwiększyć zdolność Europolu do wspierania krajowych organów ścigania.

Musimy również zadbać o to, by przestępcy zawsze trafiali przed sąd. Wzmocnienie **europejskiego nakazu aresztowania** umożliwi organom sądowym ściślejszą współpracę na rzecz osiągnięcia tego celu.

Musimy również zastanowić się nad przyznaniem **Prokuraturze Europejskiej** większych uprawnień w zakresie zwalczania poważnej przestępczości transgranicznej, w szczególności korupcji, która ma skutki dla funduszy unijnych, a państwa członkowskie nie są w stanie przeciwdziałać jej samodzielnie.

To surowsze podejście do przestępczości będzie miało szczególne znaczenie w obliczu rosnącej skali handlu narkotykami w Europie, który nadal przyczynia się do osobistych tragedii i stanowi źródło finansowania innych rodzajów działalności przestępczej.

Przedstawimy nowy **europejski plan działania przeciwko nielegalnemu obrotowi środkami odurzającymi**, w ramach którego będziemy współpracować z partnerami w celu zamykania szlaków i likwidowania modeli biznesowych. Będzie to stanowiło szersze wsparcie dla **strategii UE w sprawie portów**, której głównym celem jest bezpieczeństwo, konkurencyjność i niezależność ekonomiczna – w oparciu o prace sojuszu portów europejskich.

Niedawne gwałtowne nasilenie się ataków terrorystycznych przypomina również o tym, że zagrożenie ze strony zorganizowanych sieci lub biorących z nich przykład „samotnych wilków” nie zniknęło.

Nadszedł czas na **nowy plan w dziedzinie zwalczania terroryzmu**, który pozwoli zająć się nowymi i pojawiającymi się zagrożeniami, takimi jak wymiar internetowy lub zmieniający się krajobraz bezpieczeństwa na świecie, oraz przyjąć bardziej

zdecydowane podejście do przeciwdziałania finansowaniu terroryzmu i radykalizacji postaw.

Ponadto nasze jednolite podejście do bezpieczeństwa powinno opierać się na nowym **europejskim systemie łączności krytycznej**, z którego będą korzystać organy publiczne odpowiedzialne za bezpieczeństwo i ochronę. Będzie to element naszych wysiłków służących poprawie codziennej współpracy operacyjnej w celu zwalczania terroryzmu i przestępczości oraz ratowania życia w sytuacjach nadzwyczajnych.

Wzmocnienie wspólnych granic

Miliony ludzi korzystają codziennie z europejskich linii brzegowych i wspólnych granic w celu prowadzenia biznesu, pracy, studiów lub do celów turystycznych. Musimy zwiększyć bezpieczeństwo i płynność przekraczania naszych granic. Ludzie chcą czuć się bezpiecznie, ale jednocześnie nie czekać zbyt długo na granicy.

Uczynimy UE najbardziej zaawansowanym celem wyjazdów turystycznych na świecie, dzięki w **pełni funkcjonalnemu cyfrowemu zarządzaniu europejskimi granicami**.

Musimy jednak również zwiększyć bezpieczeństwo naszych granic, aby zapobiegać ich nielegalnemu przekraczaniu i chronić UE przed rosnącymi zagrożeniami, w tym zagrożeniami hybrydowymi.

W ostatnich latach Europa musiała reagować na naciski wywierane na jej granice – od Lampedusy po granicę Polski z Białorusią i od granic państw bałtyckich i Finlandii po Wyspy Kanaryjskie, Cypr i nawet poza te terytoria.

Za każdym razem udało nam się zareagować i za każdym razem wzmacnialiśmy nasze granice. Potrzebujemy jednak silniejszego i bardziej elastycznego podejścia.

Będziemy stosować **podejście oparte na zintegrowanym zarządzaniu granicami**.

Wzmocnimy Frontex, w szczególności poprzez wyposażenie go w najnowocześniejszą technologię nadzoru i orientacji sytuacyjnej, a także jego własny sprzęt i personel, aby agencja ta mogła chronić nasze granice w każdych okolicznościach. Zapewnione musi być przy tym silne zarządzanie i pełne poszanowanie praw podstawowych.

W tym celu proponuję **potrojenie liczby funkcjonariuszy Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej**, tj. zwiększenie jej do 30 000.

Nie będziemy wykazywać tolerancji dla tych, którzy zagrażają bezpieczeństwu naszych granic oraz naszych obywateli poprzez ataki hybrydowe. Wrogie podmioty, które przerzucają ludzi przez zewnętrzne granice UE w celach politycznych, powinny zostać uznane za zagrożenie dla naszego bezpieczeństwa i podlegać sankcjom.

Zintensyfikujemy również współpracę w zakresie bezpieczeństwa granic z państwami spoza UE, w szczególności poprzez opracowanie **strategii UE w zakresie polityki wizowej**, w celu lepszego zabezpieczenia naszych granic i zarządzania migracją.

Zasadnicze znaczenie dla bezpieczeństwa granic ma wreszcie zapewnienie **pełnej i w pełni funkcjonującej strefy Schengen** – przestrzeni swobodnego przepływu. Dzięki temu będziemy mogli znieść kontrole na tych granicach wewnętrznych, gdzie nadal są one prowadzone.

Bułgaria i Rumunia wykazały swoje zdolności w zakresie zarządzania granicami i w zakresie powrotów. Państwa te są gotowe i powinny w pełni korzystać z przynależności do strefy Schengen.

Sprawiedliwe i stanowcze podejście w zakresie migracji

Migracja jest wyzwaniem w skali europejskiej, któremu należy sprostać za pomocą rozwiązań na poziomie europejskim. Dlatego też tak ważne było, abyśmy wdrożyli **pakt o migracji i azylu**.

Pakt ten pomoże nam chronić ludzi, zabezpieczyć nasze granice, zapewnić sprawiedliwe i skuteczne procedury oraz zarządzać migracją w sposób uporządkowany i oparty na solidarności.

Nasz wspólny nacisk zostanie położony na **wdrożenie wszystkich części paktu**, zwiększymy też wsparcie dla państw członkowskich, aby zapewnić im wiedzę fachową oraz zdolności operacyjne i finansowe niezbędne do wprowadzenia zobowiązań prawnych w życie, m.in. poprzez inwestycje przewidziane w kolejnym długoterminowym budżecie UE.

Wdrażanie paktu jest procesem dynamicznym, a nie jednorazowym. Potrzebujemy **europejskiej strategii azylu i migracji**, aby nadać ramy naszej perspektywicznej wizji i dostosować się do przyszłych wyzwań.

Przedstawimy **nowe wspólne podejście w zakresie powrotów** wraz z nowymi ramami prawnymi w celu przyspieszenia i uproszczenia tego procesu, zapewnienia przeprowadzania powrotów w godny sposób, cyfryzacji zarządzania sprawami i zapewnienia wzajemnego uznawania decyzji nakazujących powrót w całej Europie.

Będziemy nadal rozwijać **strategiczne stosunki w dziedzinie migracji i bezpieczeństwa** z państwami spoza UE, zwłaszcza z krajami pochodzenia i krajami tranzytu.

W ramach **nowego Paktu na rzecz regionu śródziemnomorskiego** będziemy rozwijać nasze istniejące partnerstwa strategiczne i pracować nad nowymi partnerstwami o jasno określonych obowiązkach i wynikach. Będziemy działać w obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania: od inwestycji w edukację, infrastrukturę i szeroko pojętą gospodarkę po partnerstwa w zakresie talentów i legalne drogi migracji. Zintensyfikujemy nasze prace nad powrotami, zapobieganiem nielegalnej migracji i zwalczaniem przemytu ludzi. Zapewnię większą przejrzystość takich porozumień wobec Parlamentu Europejskiego.

Będziemy również nadal poszukiwać nowych sposobów przeciwdziałania nielegalnej migracji, przy jednoczesnym poszanowaniu prawa międzynarodowego i zapewnieniu zrównoważonych i sprawiedliwych rozwiązań dla samych migrantów.

Europa zawsze wywiązywała się ze swoich zobowiązań międzynarodowych w przeszłości i zawsze będzie to czynić. **Będziemy zawsze szanować prawa człowieka** i zadbamy o to, by osoby, które mają prawo do pozostania, mogły z tego prawa korzystać i otrzymywały niezbędne wsparcie na rzecz integracji ze społecznościami je przyjmującymi.

Każde ludzkie życie utracone na Morzu Śródziemnym to o jedno utracone życie za dużo. Potrzebujemy ściślejszej koordynacji operacji ratunkowych, w tym z sąsiednimi państwami trzecimi, oraz zwiększenia zdolności Fronteksu w zakresie nadzoru.

Nigdy nie pogodzimy się z tym, aby to przemytnicy i handlarze ludźmi decydowali, kto i w jakich okolicznościach przybywa do Europy. **Przemytnicy i handlarze ludźmi nie pozostaną bezkarni.**

Złamiemy ich model biznesowy dzięki współpracy z partnerami międzynarodowymi w ramach światowego sojuszu na rzecz przeciwdziałania przemytowi migrantów i podjęciu zdecydowanych działań przeciwko szarej strefie w Europie.

Będziemy zwalczać wykorzystywanie migrantów na naszym rynku pracy i zapewnimy im dobre warunki pracy. Będziemy udaremniać przestępstwa i ścigać sprawców, stosując podejście „podążania śladem pieniędzy” w celu odcięcia ich od nielegalnych zysków, w tym poprzez wzmocnioną współpracę w zakresie konfiskaty mienia. **Zwiększymy zdolności Europolu** w tym zakresie.

To sprawiedliwe i stanowcze podejście w zakresie zarządzania migracją umożliwi nam otwarcie **legalnych dróg migracji**.

Będziemy wspierać państwa członkowskie i przedsiębiorstwa przy pomocy **legalnej migracji zaspokajającej potrzeby naszych gospodarek i regionów w zakresie umiejętności**. Pomożemy dopasować umiejętności obywateli państw trzecich do luk na rynku pracy w Europie i ułatwimy przyciąganie odpowiednich talentów za pomocą zharmonizowanych przepisów dotyczących uznawania kwalifikacji.

Wspieranie ludzi, wzmacnianie naszych społeczeństw i nasz model społeczny

W Europie możemy cieszyć się wyjątkową jakością życia. Jest to zarówno przewaga konkurencyjna dla naszej gospodarki, jak i podstawowy filar naszego społeczeństwa, gwarantuje bowiem, że nikt nie zostanie pominięty.

Kryzysy, jakie wystąpiły w ostatnich latach, miały jednak bezpośredni wpływ na jakość życia wielu Europejczyków. Ich skutki odczuwalne są wszędzie – od kosztów utrzymania, mieszkań i energii po sprawiedliwość dochodów lub podziały i nierówności w naszym społeczeństwie.

W miarę jak w naszych społeczeństwach i gospodarkach zachodzą zmiany, a ich tempo wzrasta, musimy skoncentrować nasze wysiłki na utrzymaniu i poprawie naszej wyjątkowej jakości życia. Musimy doprowadzić do zjednoczenia naszego społeczeństwa i zadbać o to, by przyjęty model działał dla wszystkich, zapewniając równe szanse i wysokiej jakości miejsca pracy.

To jest właśnie nasz europejski styl życia. Zawsze musimy go promować.

Sprawiedliwość społeczna w nowoczesnej gospodarce

Podstawą europejskiego stylu życia są zabezpieczenia i możliwości oferowane przez nasz model społeczny i naszą społeczną gospodarkę rynkową.

Dlatego tak ważne jest, aby zasady Europejskiego filaru praw socjalnych zostały wdrożone w całej Unii, przy poszanowaniu modelu społecznego poszczególnych krajów.

Potrzebujemy nowego impulsu w obszarach wymagających dalszych postępów.

Niezbędne działania zostaną ujęte w nowym **planie działania w sprawie wdrażania Europejskiego filaru praw socjalnych.**

W planie uwzględnione zostaną inicjatywy dotyczące wpływu cyfryzacji na świat pracy, m.in. kwestie zarządzania sztuczną inteligencją, telepracy oraz skutków kultury stałej dostępności dla zdrowia psychicznego. Nowe formy pracy nie mogą powodować zmniejszenia przysługujących nam praw. Zaproponuję w tym kontekście wprowadzenie prawa do bycia offline.

Ludzie i praca muszą zawsze pozostawać w centrum unijnej społecznej gospodarki rynkowej, nawet wtedy, gdy zmienia się struktura naszego przemysłu i gospodarki. Musimy zapewnić **sprawiedliwą transformację dla wszystkich.**

Dlatego właśnie przedstawię **plan działania na rzecz wysokiej jakości miejsc pracy**, opracowany wspólnie z partnerami społecznymi. Plan ten promował będzie godziwe wynagrodzenia, dobre warunki pracy, możliwości szkoleń i sprawiedliwej zmiany pracy dla pracowników i osób samozatrudnionych, w szczególności poprzez zwiększenie zasięgu umów zbiorowych.

Znacznie zwiększymy również w następnym długoterminowym budżecie środki finansowe przeznaczone na sprawiedliwą transformację.

Będzie to część odnowionego zobowiązania do wzmocnienia europejskiego dialogu społecznego w okresie przemian gospodarczych i społecznych. Wraz z europejskimi związkami zawodowymi i pracodawcami na początku 2025 r.

przedstawimy nowy **pakt na rzecz europejskiego dialogu społecznego**.

Będzie to element działań ułatwiających obywatelom dostęp do niezbędnych zabezpieczeń i usług. W ramach paktu zajmiemy się również przyczynami ubóstwa, przyjmując **pierwszą w historii strategię UE na rzecz walki z ubóstwem**.

Jednym z działań podejmowanych w tym kontekście będzie wzmocnienie gwarancji dla dzieci, aby przeciwdziałać wykluczeniu społecznemu poprzez rozwój edukacji, opieki zdrowotnej i innych podstawowych usług publicznych.

Musimy pilnie zająć się kryzysem mieszkaniowym, który dotyka miliony rodzin i młodych osób.

Odsetek dochodu, jaki gospodarstwa domowe muszą przeznaczyć na cele mieszkaniowe, dramatycznie wzrósł. Czynsze i ceny nieruchomości poszybowały w górę. Istnieje również znaczna i rosnąca luka inwestycyjna, jeśli chodzi o mieszkania socjalne i przystępne cenowo.

Aby wesprzeć państwa członkowskie w rozwiązywaniu tych problemów, powołam komisarza, którego obowiązki obejmą mieszkalnictwo, i przedstawię pierwszy w historii **europejski plan na rzecz przystępnych cenowo mieszkań**.

W planie przeanalizowane zostaną czynniki strukturalne, nakreślona zostanie strategia na rzecz budownictwa mieszkaniowego i przedstawione możliwości pomocy technicznej dla miast i państw członkowskich. Głównym punktem zainteresowania będą inwestycje.

Wspólnie z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym stworzymy **paneuropejską platformę inwestycyjną na rzecz przystępnych cenowo i zrównoważonych mieszkań**, aby przyciągnąć więcej inwestycji prywatnych i publicznych.

Pierwszym bezpośrednim działaniem w tym kontekście będzie propozycja zastrzyku środków finansowych dla rynku poprzez zezwolenie państwom członkowskim na podwojenie planowanych w ramach polityki spójności inwestycji w przystępne cenowo mieszkania.

Zrewidujemy również nasze zasady pomocy państwa, aby umożliwić stosowanie środków wsparcia na rzecz mieszkalnictwa, zwłaszcza dla przystępnych cenowo mieszkań energooszczędnych i socjalnych.

Aby działania te mogły się udać, konieczne będzie szybkie i skuteczne wdrożenie **Společného Funduszu Klimatycznego**, który pomoże w szczególności w renowacjach i dostępie do przystępnych cenowo i energooszczędnych mieszkań.

Cztery lata temu zainicjowałam **nowy europejski Bauhaus** – projekt łączący zrównoważony rozwój z włączeniem społecznym i przystępnością cenową, kreatywnością i innowacjami. Rozszerzymy teraz jego zakres.

Musimy również zająć się innymi nierównościami, które wystawiają na próbę spójność naszych społeczeństw. **Zajmiemy się przyczynami zmian demograficznych** i przystosujemy się do nowych realiów. W nadchodzących latach na Europę czekają różnego rodzaju wyzwania – należy rozwiązać problem emerytur, usług publicznych, niedoboru pracowników oraz zająć się kwestiami stabilności fiskalnej czy dysproporcji między pokoleniami i regionami.

Będziemy dążyć do zwiększenia uczestnictwa – zwłaszcza kobiet i młodzieży – w rynku pracy, zmniejszenia dysproporcji regionalnych, tak aby ludzie nie musieli opuszczać regionów, z których pochodzą, oraz wspierać młodych rodziców, by mogli osiągnąć równowagę między życiem zawodowym a prywatnym.

Regiony pozostaną w centrum naszego zainteresowania.

Potrzebujemy **wzmocnionej polityki spójności i wzrostu**, skupiającej się na regionach. Polityka ta musi powstawać we współpracy z władzami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi. Zajmiemy się dysproporcjami regionalnymi i społecznymi oraz zapewnimy wszystkim obywatelom faktyczne **prawo do pozostania** w miejscu, które uważają za swój dom.

W tym celu będziemy musieli przeprowadzić reformy i uruchomić inwestycje, aby pomóc w budowaniu elementów niezbędnych do rozwoju każdej społeczności: usług publicznych i aktywności prywatnej, edukacji i możliwości rozwijania umiejętności, transportu i łączności cyfrowej.

Uwzględnimy również specyficzne **wyzwania gospodarcze i społeczne, przed którymi stoją wyspy**, takie jak mieszkalnictwo, transport, gospodarka wodna i gospodarka odpadami. Będziemy również nadal zajmować się wyzwaniami, jakim muszą sprostać regiony najbardziej oddalone.

Zjednoczenie naszych społeczeństw, wspieranie młodzieży

Jednym z wniosków wpływających z ostatnich wyborów europejskich było to, że w społeczeństwie panuje niepokój, który doprowadza do podziałów w naszych społecznościach, a ekstremistom umożliwia grę na ludzkich obawach.

Będziemy podejmować działania na rzecz ochrony praw osób należących do mniejszości w Europie.

Musimy również dołożyć starań, by podejmowane dziś decyzje nie szkodziły przyszłym pokoleniom oraz by wzrastała solidarność i kontakty między ludźmi w różnym wieku. Zamierzam powołać

komisarza, który będzie odpowiedzialny za te kwestie i do którego obowiązków należeć będzie zapewnianie **sprawiedliwości międzypokoleniowej**.

Musimy doprowadzić do zjednoczenia naszych społeczeństw, co osiągnąć można przez edukację, wspieranie młodych ludzi i wykorzystywanie tego, co nas, Europejczyków, łączy.

Rozbudujemy program Erasmus+ – w tym w zakresie szkolenia zawodowego – tak aby więcej osób mogło z niego skorzystać. Ma to fundamentalne znaczenie dla rozwoju umiejętności, tworzenia wspólnych doświadczeń i lepszego wzajemnego zrozumienia.

Będzie to część szerszego zobowiązania do zapewnienia młodym ludziom większej wolności i odpowiedzialności w naszych społeczeństwach i demokracjach.

Nowe kolegium komisarzy będzie przewodniczyć tym działaniom.

Zalecę, aby **w ciągu pierwszych 100 dni kadencji** wszyscy komisarze zorganizowali pierwsze **dialogi z młodzieżą na temat polityki**. Dialogi takie będą organizowane co roku.

Chcę, by młodzi ludzie mogli wykorzystać swój własny głos, aby pomóc w kształtowaniu naszej przyszłości.

Dlatego też ustanowię **Młodzieżową Radę Doradczą przy Przewodniczącej**. W jej skład wejdą młodzi ludzie ze wszystkich państw członkowskich, którzy będą doradzać mi w kwestiach istotnych dla swoich rówieśników w ich społecznościach i działać jako forum opiniotwórcze dla pomysłów opracowanych przez Komisję.

Uważam, że jednym z największych wyzwań w tej dekadzie jest **ochrona zdrowia psychicznego dzieci i młodzieży**, zwłaszcza w internecie.

Lata wczesnego dzieciństwa i okresu nastoletniego mają decydujące znaczenie dla rozwoju mózgu i kształtowania się osobowości, ale są to także lata, w których narażenie na szkody spowodowane przez media społecznościowe i zbyt długi czas spędzany przed ekranem jest największe. Musimy przeprowadzić otwartą debatę na ten temat, opierając się na empirycznych podstawach. Dlatego też zainicjujemy **ogólnounijne badanie dotyczące szerszego wpływu mediów społecznościowych na dobrostan użytkowników**.

Zajmiemy się problemem nieetycznych technik stosowanych przez platformy internetowe – planujemy działania przeciw **uzależniającym funkcjom usług internetowych**, takim jak niekończące się przewijanie, domyślnie włączona funkcja automatycznego odtwarzania lub nieustannie generowane powiadomienia push. Podejmiemy również zdecydowaną walkę z coraz powszechniejszym problemem agresji i nękania w internecie i w tym kontekście przedstawimy **plan działania przeciwko cyberszykanowaniu**.

Skoncentrujemy się także na tym, co tworzy nasz europejski styl życia – na naszej kulturze i historii. Chcę sprawić, by korzystanie z naszego bogatego i zróżnicowanego **dziedzictwa kulturowego** było łatwiejsze, zwłaszcza dla młodszych pokoleń.

Unia równości

Pięć lat temu rozpoczęliśmy budowanie Unii równości. Jestem dumna z historycznych postępów, jakie osiągnęliśmy. Jednak dla zbyt wielu osób równość nie jest jeszcze faktem. Musimy nadal robić więcej, aby każdy mógł żyć, prosperować i sprawować kierownicze funkcje bez względu na to, kim jest.

Dlatego też zlecę **komisarzowi do spraw równości**, by przedstawił zaktualizowaną strategię na rzecz równości osób LGBTIQ

i opracował nową strategię przeciwdziałania rasizmowi na okres po 2025 r.

Będziemy nadal **intensyfikować nasze bieżące działania na rzecz równości płci**. Osiągnęliśmy w tej dziedzinie historyczne postępy, doprowadzając np. do zwiększenia liczby kobiet w zarządach czy przejrzystości wynagrodzeń. Obserwujemy jednak również głęboko niepokojące tendencje – od plag kobietobójstwa i przemocy wobec kobiet po przeszkody utrudniające kobietom rozwój kariery lub edukację.

Aby zwiększyć nasze zaangażowanie, przedstawimy **nową strategię na rzecz równouprawnienia płci na okres po 2025 r.** Będzie ona zawierać nasz plan wzmocnienia praw kobiet we wszystkich dziedzinach, takich jak walka z przemocą ze względu na płeć czy umocnienie pozycji kobiet w polityce i na rynku pracy w całej UE, a także we wszystkich instytucjach UE.

Popieram również ideę **planu działania na rzecz praw kobiet**, który przedstawimy w przyszłym roku, w Międzynarodowy Dzień Kobiet.

Utrzymanie naszej jakości życia: bezpieczeństwo żywnościowe, woda i przyroda

Jakość życia w Europie zależy od możliwości bezpiecznego dostarczania lokalnej żywności wysokiej jakości po przystępnych cenach. **Rolnictwo jest kluczowym elementem naszego europejskiego stylu życia – i tak musi pozostać.**

To dzięki 9 milionom europejskich gospodarstw rolnych – i ogólnie dzięki swojemu sektorowi rolno-spożywczemu – Europa ma najzdrowszą i najlepszą jakościowo żywność na świecie. To strategiczny zasób. Oznacza to, że Europa ma kluczowe znaczenie dla światowego bezpieczeństwa żywnościowego.

Nasi rolnicy i nasze obszary wiejskie są pod rosnącą presją: wpływ zmiany klimatu, nieuczciwa globalna konkurencja, wzrost cen energii, brak młodych rolników i trudności w dostępie do kapitału. Jednocześnie rolnicy ogromnym wysiłkiem przyczyniają się do transformacji ekologicznej, m.in. wdrażając rozwiązania oparte na zasobach przyrody.

Chcę nadal współpracować z rolnikami, decydentami, podmiotami społeczeństwa obywatelskiego, wszystkimi zainteresowanymi stronami i obywatelami w budowaniu konkurencyjnego i odpornego rolnictwa i systemu żywnościowego.

Dlatego też zwołałam strategiczny dialog na temat rolnictwa, który wkrótce przedstawi swoje sprawozdanie. Na podstawie jego zaleceń w ciągu pierwszych 100 dni kadencji przedstawię **wizję rolnictwa i żywności** – propozycje, jak zapewnić długoterminową konkurencyjność i zrównoważony rozwój unijnego rolnictwa z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety.

Rolnicy bezwzględnie muszą uzyskiwać sprawiedliwe i wystarczające dochody. Nie mogą być zmuszani, aby stale sprzedawać swoje produkty poniżej kosztów ich wytworzenia.

Zawsze będę bronić unijnej polityki dochodów europejskich rolników oraz dbać o to, aby budżet UE i nasza **wspólna polityka rolna** były właściwie ukierunkowane i w zrównoważony sposób posługiwały się trzema rodzajami narzędzi: zachętami, inwestycjami i uregulowaniami prawnymi.

Musimy umożliwić rolnikom pracę bez nadmiernej biurokracji, wspierać gospodarstwa rodzinne oraz **nagradzać tych, którzy w swoim gospodarstwie szanują przyrodę** – a więc dbają o zachowanie bioróżnorodności i naturalnych ekosystemów oraz przyczyniają się do dekarbonizacji naszej gospodarki i do osiągnięcia do 2050 r. zerowych emisji netto.

Będziemy **wspierać konkurencyjność całego żywnościowego łańcucha wartości** poprzez inwestycje i innowacje – w gospodarstwach, ale również w spółdzielniach, przedsiębiorstwach rolno-spożywczych i licznych w tym sektorze małych i średnich firmach.

Ponieważ często najsłabszą częścią tego łańcucha są rolnicy, musimy zniwelować istniejące dysproporcje oraz zapewnić rolnikom silniejszą pozycję i dalszą ochronę przed nieuczciwymi praktykami handlowymi.

Razem pokażemy, że Europa będzie chronić swoją **suwerenność żywnościową** i tych, którzy wszystkim nam zapewniają żywność.

To samo musi dotyczyć naszych rybaków. Dzięki nim rybołówstwo pozostaje motorem rozwoju naszych społeczności i gospodarek nadbrzeżnych. Zapewniają oni dostawy zdrowej żywności na rynki lokalne, krajowe i międzynarodowe.

Powołam komisarza ds. rybołówstwa i oceanów, odpowiedzialnego za to, aby sektor ten był nadal zrównoważony, konkurencyjny i odporny, oraz za zapewnienie równych warunków działania dla europejskiego łańcucha rybołówstwa.

Europejski pakt na rzecz oceanów będzie skupiać się na pobudzeniu niebieskiej gospodarki oraz zapewnieniu dobrego zarządzania naszymi oceanami i ich zrównoważonego rozwoju we wszystkich aspektach.

Musimy też nadal **chronić naszą przyrodę**. Nasze lasy, mokradła i tereny trawiaste – to nie tylko nasz dom, nie tylko krajobraz, w którym toczy się życie Europejczyków. Mają one zasadnicze znaczenie dla regulacji klimatu i zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego i wodnego.

Skoncentrujemy się na zachętach oraz sprawiedliwym i efektywnym wdrażaniu, dbając szczególnie o wypełnienie naszych międzynarodowych zobowiązań w zakresie bioróżnorodności, zawartych m.in. w **porozumieniu z Kunmingu/Montrealu**.

Przystosowanie się do zmiany klimatu, gotowość i solidarność klimatyczna

Naszemu bezpieczeństwu w ogromnej mierze zagraża zmiana klimatu. Ekstremalne zjawiska pogodowe – powodzie, pożary, susze – pustoszą coraz większe tereny w całej Europie, i to o każdej porze roku.

Dzięki naszemu Unijnemu Mechanizmowi Ochrony Ludności wspólnie stawiają im

czoła strażacy i ratownicy z całej Europy z pomocą samolotów i śmigłowców.

To Unia w swoim najlepszym, praktycznym wymiarze. Niestety wiemy, że ich pomocy będziemy potrzebować coraz częściej. Planeta stale się ociepla; zjawiska zagrażające naszemu życiu, mieniu i gruntom będą coraz częstsze, będą przybierać na sile i siać coraz większe spustoszenie.

Potrzebujemy więcej lepszych europejskich zasobów i łatwiejszego dostępu do nich. Potrzebujemy podejścia obejmującego całe społeczeństwo i wykorzystującego wszelkie niezbędne zasoby, w tym wojskowe.

Uważam, że musimy wypracowywać **europejski mechanizm obrony cywilnej** obejmujący wszystkie aspekty zarządzania kryzysowego i zarządzania klęskami żywiołowymi, a także budowania odporności społeczności. Wykorzystamy w tym zakresie sprawozdanie prezydenta Niinistö.

Klimat Europy ociepla się szybciej niż średnia światowa, a więc musimy pilniej działać na rzecz **odporności i gotowości na zmianę klimatu**.

Dokonamy inwentaryzacji czynników ryzyka i potrzeb pod względem gotowości w zakresie infrastruktury, energii, wody, żywności i gruntów w miastach i na obszarach wiejskich, a także zapotrzebowania na dane i systemy wczesnego ostrzegania.

Będzie się to odbywać w ramach **europejskiego planu w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu**, który służy wsparciu państw członkowskich, szczególnie pod względem gotowości i planowania, oraz ma zapewnić regularne oceny ryzyka oparte na podstawach naukowych.

Jednocześnie musimy **zwiększać bezpieczeństwo wodne Europy**. Woda jest zasobem niezbędnym dla bezpieczeństwa

naszej żywności, energii i gospodarki. Podlega jednak coraz większej presji w wyniku zmiany klimatu i rosnących potrzeb.

Potrzebujemy nowej **europejskiej strategii odporności wodnej**. Zapewni ona właściwe zarządzanie źródłami i działanie w obliczu niedoborów wody. Musimy też zapewnić naszemu przemysłowi wodnemu przewagę konkurencyjną wynikającą z innowacyjności oraz wprowadzić podejście oparte na obiegu zamkniętym. W ramach tego podejścia będziemy przewodzić wysiłkom na rzecz zapobiegania poważnemu deficytowi wody i łagodzenia go na całym świecie.

Ochrona naszej demokracji, podtrzymywanie naszych wartości

Przyszłość Europy w świecie coraz głębszych podziałów będzie zależała od siły naszej demokracji oraz od obrony wartości, które są źródłem tak drogich nam wolności i praw.

Ochrona naszej demokracji

Nasze demokratyczne systemy i instytucje są celem ataków. Coraz częściej mamy do czynienia z zagrożeniami ze strony podmiotów wewnętrznych i zagranicznych – czy to wrogich nam rządów, czy podmiotów niepaństwowych. Działają one metodami, które jest im coraz łatwiej stosować z pomocą narzędzi cyfrowych i mediów społecznościowych, a nam wyrządzają one coraz większe szkody i coraz trudniej je wykrywać.

Odzwierciedla to głęboką zmianę w przestrzeni informacyjnej: treści tworzone są już nie tylko przez redakcje tradycyjnych mediów, lecz coraz częściej przez użytkowników, a rozpowszechniane są przez platformy cyfrowe i podsuwane odbiorcom przez algorytmy. Daje to nowe swobody, ale jednocześnie obniża koszty manipulowania informacjami, a Rosji i innym podmiotom ułatwia nasilenie wojny informacyjnej.

Musimy zrobić więcej, aby chronić naszą demokrację.

Dlatego zamierzam zaproponować nową **europejską tarczę demokracji**. Za jej pomocą będziemy przeciwdziałać zagranicznym manipulacjom informacjami i ingerencjom w informacje w internecie, korzystając z wzorców Viginum we Francji lub Szwedzkiej Agencji Obrony Psychologicznej.

Celem jest poprawa orientacji sytuacyjnej poprzez wykrywanie i analizowanie dezinformacji

i manipulacji informacjami oraz proaktywne zwalczanie takich działań.

Skupimy się na **odporności i gotowości społecznej** dzięki lepszym umiejętnościom korzystania z mediów i technologii cyfrowych oraz na skuteczniejszym zapobieganiu dezinformacji przez wczesne identyfikowanie fałszywych treści. Stworzymy **europejską sieć weryfikatorów informacji**, a efekty jej działania będą udostępniane we wszystkich językach.

Będziemy nadal **wzmacniać egzekwowanie przepisów w obszarze cyfrowym**, aby zagwarantować, aby zmanipulowane lub wprowadzające w błąd informacje były wykrywane, oznaczane i – w razie potrzeby – usuwane zgodnie z aktem o usługach cyfrowych.

Będziemy wreszcie **zwalczać coraz bardziej realistyczne materiały deepfake**, którymi wpływa się na procesy wyborcze w całej Europie. Dopilnujemy wdrażania wymogów przejrzystości zawartych w akcie w sprawie sztucznej inteligencji oraz udoskonalimy nasze podejście do treści wytwarzanych przez AI.

We wszystkich działaniach na rzecz ochrony naszej demokracji zawsze będziemy respektować nasze niezachwiane zobowiązanie do **zachowania i wspierania wolności słowa**.

Umocnienie praworządności

Fundamentem europejskiej demokracji i gospodarki jest praworządność. To dzięki niej nasze społeczeństwo działa, nasze prawa są chronione, umowy – dotrzymanywane, a korupcja jest karana.

Dbałość o praworządność nigdy się nie kończy. Z jej zagrożeniami mamy do czynienia w całej Europie – w różnej skali i w różnych kwestiach.

W ciągu ostatnich pięciu lat wiele w tej dziedzinie dokonaliśmy. Jesteśmy teraz przygotowani lepiej niż kiedykolwiek wcześniej do rozwiązywania problemów związanych z praworządnością w sposób obiektywny i spójny we wszystkich państwach członkowskich. Obserwujemy jednak również nowe niepokojące tendencje.

Umacnianie praworządności będzie naszym zadaniem i obowiązkiem każdego dnia.

Będziemy nadal usprawniać monitorowanie i sprawozdawczość oraz doskonalić mechanizmy kontroli i równowagi, w szczególności poprzez sprawdzanie wdrażania zaleceń.

Sprawozdanie na temat praworządności pokazało, jak dialog może sprzyjać postępom. Musimy teraz ugruntować sprawozdanie i zadbać o to, aby uwzględniać w nim wszystkie odnośne zagadnienia w całej Europie.

Uzupełnimy sprawozdanie o aspekty jednolitego rynku, aby uwzględnić te problemy związane z praworządnością, które dotyczą przedsiębiorstw, szczególnie MŚP, prowadzących działalność transgraniczną. Obejmiemy również sprawozdaniem kolejne państwa uczestniczące w procesie przystąpienia, gdy będą one na to gotowe.

Będziemy inwestować w utrzymanie praworządności. Zaproponuję, aby unijne środki finansowe były przeznaczone również na środki krajowe, np. zwalczanie korupcji, oraz na ochronę interesów finansowych UE.

Poszanowanie praworządności to warunek konieczny wykorzystywania funduszy UE.

Aby je zapewnić, silniej powiążemy wsparcie finansowe z realizacją zaleceń zawartych w sprawozdaniu na temat praworządności. Zadbamy również o to, aby przyszły budżet długoterminowy zawierał silne zabezpieczenia w zakresie praworządności, w tym **ogólny system warunkowości**, który będzie miał zastosowanie do wszystkich funduszy UE.

Wyciągniemy wnioski ze stosowania narzędzia NextGenerationEU, które pokazało, jak można powiązać budżet z reformami wzmacniającymi praworządność.

Przy egzekwowaniu przepisów należy nadal skutecznie korzystać z postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego oraz z zaostrzonego stosowania **mechanizmu przewidzianego w art. 7**, również w przyszłej, rozszerzonej Unii.

Jednym z podstawowych warunków praworządności – i demokracji w ogóle – jest **wolność mediów**.

W świecie, w którym media działają coraz szybciej, a dezinformacji jest coraz więcej, musimy robić wszystko, co w naszej mocy, aby wspierać wolne media w całej Unii.

Wdrożymy europejski akt o wolności mediów oraz **zwiększymy nasze wsparcie i ochronę niezależnych mediów i dziennikarzy**, stanowczo przeciwdziałając naciskom i nieetycznym zachowaniom.

Obywatele w centrum naszej demokracji

Konferencja w sprawie przyszłości Europy – i sukces europejskich paneli obywatelskich – stanowiły ważne kroki ku bardziej deliberatywnej demokracji oraz angażowaniu obywateli poza okresami wyborczymi i działaniami politycznymi.

Musimy teraz **ugruntować aktywność obywatelską w całej UE**.

Każdego roku będziemy wybierać obszary polityki i propozycje, w których pozyskanie zaleceń w ramach **europejskiego panelu obywatelskiego** miałyby największą wartość. Będziemy podejmować działania na podstawie takich zaleceń, np. sformułowanych w 2024 r. przez panel ds. **zwalczania nienawiści w społeczeństwie**.

W tym samym duchu **rozwinimy również współpracę z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego**, które dysponują specjalistyczną wiedzą w zakresie obrony konkretnych kwestii społecznych i ochrony praw człowieka – i mają do odegrania ważną rolę w tym zakresie.

Musimy zadbać o lepszą ochronę społeczeństwa obywatelskiego w jego działaniach.

Będziemy również współpracować z samorządowcami lokalnymi w zakresie zaangażowania obywateli, aby lepiej zrozumieć, w jaki sposób działania Unii wpływają na życie codzienne. Wraz z **Komitetem Regionów** współpracujemy już z siecią ponad 3 tys. samorządowców i zamierzamy rozwinąć tę sieć w ciągu najbliższych pięciu lat.

Globalny wymiar Europy: wykorzystajmy naszą własną siłę i partnerstwa

W dzisiejszym świecie, który od pokoleń nie był tak niebezpieczny, Europa musi bardziej asertywnie dbać o swoje strategiczne interesy.

Rosyjska wojna napastnicza, napędzana imperialnymi ambicjami Putina, który chce zniszczyć Ukrainę i zniweczyć jej europejską przyszłość, to element większego, systematycznego ataku na Europę, na nasze wartości i na międzynarodowy porządek oparty na zasadach.

Ukraina codziennie walczy o naszą wolność i my również musimy starać się o jej wyzwolenie.

Będzie to nadal nasz priorytet zarówno w polityce unijnej, jak i międzynarodowej. Będziemy tworzyć partnerstwa w celu zaspokajania krótkoterminowych potrzeb i podejmowania długoterminowych wysiłków na rzecz odbudowy.

Ta wojna na europejskiej ziemi nie jest odosobnionym działaniem. Cały świat zaczyna pękać. W ostatnich latach byliśmy świadkami manifestacji siły ze strony nowej ligi autorytarnych przywódców – od Iranu przez Koreę Północną po Rosję. Sieją oni podziały i tworzą alternatywny ład międzynarodowy oparty na mapach z przesuniętymi granicami, imperialistycznych ideach i strefach wpływów.

Wojna w Strefie Gazy i destabilizacja całego Bliskiego Wschodu prowadzą do rozlewu krwi i niestabilności w regionie. Coraz częściej słyszymy o zamachach stanu i konfliktach na całym świecie.

Wkroczyliśmy w wiek rywalizacji geostrategicznej.

Agresywniejsza postawa i nieuczciwa konkurencja gospodarcza ze strony Chin, ich

„nieograniczona” przyjaźń z Rosją oraz dynamika stosunków z Europą odzwierciedlają przejście tego kraju od współpracy do konkurencji. Obserwujemy wykorzystywanie jako broni wszystkich obszarów polityki – od energii przez migrację po ochronę klimatu. W rezultacie nasz międzynarodowy porządek oparty na zasadach zaczyna się chwiać, a nasze globalne instytucje są mniej skuteczne.

Ta nowa rzeczywistość nie zmieni się, niezależnie od wyników wyborów na całym świecie w nadchodzących miesiącach. Budując naszą **nową politykę zagraniczną i bezpieczeństwa**, musimy trzeźwo dostrzegać te okrutne realia.

Początkiem powinna być współpraca z partnerami i przyjaciółmi o podobnych poglądach – zarówno w ramach grupy G7, jak i poza nią. W tym duchu będziemy pracować nad **zacieśnieniem stosunków ze Zjednoczonym Królestwem** w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, takich jak energetyka, bezpieczeństwo, odporność i kontakty międzyludzkie.

Będę ściśle współpracować z wiceprzewodniczącym Komisji, wysokim przedstawicielem, aby zapewnić skoordynowane podejście do naszych działań zewnętrznych.

Rozszerzenie jako geopolityczny imperatyw

Niedawne obchody 20. rocznicy największego w historii rozszerzenia były okazją do refleksji nad jego sukcesem – zarówno dla nowych członków, jak i dla Unii jako całości.

Historia ponownie wzywa nas do działania i Europa musi jasno zdecydować o swojej przyszłości.

Uważam, że dokończenie budowy naszej Unii jest moralną, polityczną i geostrategiczną koniecznością, zgodnie z obietnicą daną w naszych traktatach.

W świecie, w którym liczą się mocarstwa, większa i silniejsza Unia zyska na znaczeniu w kontekście geopolitycznym i będzie mieć większy wpływ na arenie światowej. Pomoże zmniejszyć nasze zależności, zwiększy naszą odporność i wzmocni konkurencyjność. Poprawi nasze bezpieczeństwo i może pomóc w ugruntowaniu demokracji, stabilności i praworządności w całej Europie.

Nie będzie to jednak prosta droga.

Przystąpienie do UE zawsze będzie procesem opartym na merytorycznych osiągnięciach – każdy kandydujący kraj będzie oceniany na podstawie postępów w realizacji wszystkich kryteriów.

Będziemy zwiększać nasze wsparcie, aby pomóc krajom kandydującym w przygotowaniu się do członkostwa, w szczególności z wykorzystaniem inwestycji i reform przewidzianych w planie wzrostu gospodarczego dla Bałkanów Zachodnich i w Instrumencie na rzecz Ukrainy. Pomoże to kandydatom we wdrażaniu poszczególnych części dorobku prawnego UE i zasad jednolitego rynku oraz przyzwyczai ich do podejścia stosowanego w funduszach UE.

Praworządność i wartości podstawowe pozostaną kamieniami węgielnymi polityki rozszerzenia UE i będą fundamentami naszej zreformowanej i rozszerzonej Unii w przyszłości.

Planuję mianować komisarza odpowiedzialnego za politykę rozszerzenia, który będzie kierował tymi pracami.

W 2004 r. wielu powątpiewało w zdolność UE do przyjęcia tak dużej liczby nowych

państw członkowskich. Kraje te miały przecież różne mocne strony, różne struktury gospodarcze i różniły się liczbą ludności. A jednak Unia stanęła na wysokości zadania, przygotowując się wewnętrznie na rozszerzenie i rozpoczynając wcześniej proces integracji.

Europa musi odważnie zmierzyć się z tym wyzwaniem jeszcze raz.

Bardziej strategiczne podejście do regionów w naszym sąsiedztwie

Bardziej ukierunkowane podejście do rozszerzenia powinno również iść w parze z bardziej ukierunkowanym podejściem do polityki sąsiedztwa, zwłaszcza w regionie Morza Śródziemnego.

Planuję mianować **komisarza ds. regionu śródziemnomorskiego**, który skupi się na inwestycjach i partnerstwach, stabilności gospodarczej, tworzeniu miejsc pracy, energetyce, bezpieczeństwie, migracji i innych obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, z poszanowaniem naszych wartości i zasad. Będzie on ściśle współpracował z wysokim przedstawicielem i wiceprzewodniczącym.

Nowy Pakt na rzecz regionu śródziemnomorskiego na nowo ukształtuje te ważne relacje i zapewni wyraźny polityczny sygnał partnerstwa w trudniejszym i bardziej niestabilnym kontekście międzynarodowym.

Europa musi również odgrywać aktywną rolę na Bliskim Wschodzie – w interesie wszystkich stron i z myślą o stabilności regionu.

Musimy nadal brać udział w wysiłkach dyplomatycznych, które mają zapewnić **sprawiedliwe i kompleksowe rozwiązanie trwającego konfliktu w Strefie Gazy**.

Musimy zrobić wszystko, co w naszej mocy, aby powstrzymać tragiczny rozlew krwi.

Oznacza to działanie na rzecz natychmiastowego zawieszenia broni w Strefie Gazy, uwolnienia wszystkich zakładników oraz znacznego i trwałego zwiększenia pomocy humanitarnej dla Strefy Gazy.

Potrzebne jest trwałe zawieszenie broni i spojrzenie dalej w przyszłość. Na podstawie uzgodnionych reform będziemy pracować nad wieloletnim pakietem wsparcia dla sprawnie działającej Autonomii Palestyńskiej, torując w ten sposób drogę dla rozwiązania dwupaństwowego. Rozwiązanie dwupaństwowe jest najlepszym sposobem na zagwarantowanie bezpieczeństwa zarówno Izraelczykom, jak i Palestyńczykom.

Będzie to część szerszej **kompleksowej strategii UE na rzecz Bliskiego Wschodu**, nakreślonej z myślą o przyszłości po zakończeniu wojny w Strefie Gazy. Strategia ta powinna koncentrować się na propagowaniu rozwiązania dwupaństwowego i wzmacnianiu partnerstw z najważniejszymi podmiotami w regionie.

Nowa gospodarcza polityka zagraniczna

W dzisiejszym świecie geopolityka i geoeconomia idą w parze. Tak samo musi być w przypadku europejskiej polityki zagranicznej i gospodarczej.

Siła handlowa i otwartość gospodarcza Europy mają zasadnicze znaczenie dla naszego dobrobytu. Musimy otwierać nowe rynki dla naszych przedsiębiorstw, oferować konsumentom szerszy wybór zrównoważonych towarów oraz zapewniać nowe inwestycje w nasze gałęzie przemysłu.

Jest to niezwykle ważne w świecie kształtowanym walką o przewagę technologiczną, w którym zależności gospodarcze wykorzystywane są jako broń i coraz bardziej zaciera się granica między

gospodarką a bezpieczeństwem. Musimy być w pełni świadomi tych zagrożeń.

Potrzebujemy nowej gospodarczej polityki zagranicznej, dostosowanej do dzisiejszych realiów.

Jej trzy główne elementy to bezpieczeństwo gospodarcze, handel i inwestycje w partnerstwa.

Po pierwsze, Komisja priorytetowo będzie traktować rozwój **bezpieczeństwa gospodarczego i wykorzystania narzędzi gospodarczych w polityce zagranicznej** w Europie.

Oznacza to zwiększenie konkurencyjności wewnątrz Unii i inwestowanie w potencjał naukowo-badawczy w zakresie technologii strategicznych i technologii podwójnego zastosowania, które mają zasadnicze znaczenie dla naszej gospodarki i bezpieczeństwa.

Jednocześnie musimy **bardziej zdecydowanie chronić naszą gospodarkę** przed wyciekami ważnych technologii i zagrożeniami dla bezpieczeństwa. Kwestia ta jest szczególnie ważna w relacjach z tymi, którzy są naszymi konkurentami strategicznymi i rywalami systemowymi.

Będziemy przy tym kierować się trzeźwą oceną ryzyka oraz naszą zasadą „**ograniczania ryzyka zamiast odcięcia się**”.

Zakończymy przegląd ram monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych, zbudujemy prawdziwie skoordynowane podejście do kontroli eksportu i zajmiemy się ryzykiem związanym z inwestycjami za granicą. Opracujemy normy bezpieczeństwa gospodarczego w kluczowych łańcuchach dostaw wraz z naszymi partnerami z grupy G-7 i innymi partnerami o podobnych poglądach.

Drugim filarem naszej gospodarczej polityki zagranicznej jest handel.

Będziemy nadal pogłębiać nasze wolne i uczciwe stosunki handlowe z ośrodkami wzrostu i partnerami na całym świecie, zapewniając przy tym wzajemność i równe warunki działania.

Aby zapewnić sobie dostępność towarów, których potrzebujemy w celu stworzenia zróżnicowanych i odpornych łańcuchów dostaw, nawiążemy nowe czyste partnerstwa handlowo-inwestycyjne oraz pogłębimy nasze relacje w zakresie **krytycznych minerałów i surowców**.

W tym celu musimy utrzymać i udoskonalić handel oparty na zasadach, między innymi przez **reformę i wzmocnienie Światowej Organizacji Handlu**.

Posuniemy strategię Global Gateway o krok dalej – proponujemy naszym partnerom zintegrowaną ofertę obejmującą w jednym pakiecie inwestycje w infrastrukturę, handel i wsparcie makroekonomiczne.

Zrealizujemy to w ramach podejścia „Drużyna Europy”, mobilizując do działania państwa członkowskie, publiczne banki rozwoju i instytucje finansowania rozwoju, Europejski Bank Inwestycyjny, Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju, agencje kredytów eksportowych i sektor prywatny.

W ten sposób chcemy **budować długoterminowe, wzajemnie korzystne partnerstwa**, inwestując we wspólną przyszłość i podejmując się długoterminowych zobowiązań.

Oznacza to również współpracę w obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania z krajami i gospodarkami w regionach Indo-Pacyfiku, Afryki, Ameryki Łacińskiej i Karaibów.

Jednocześnie będziemy ambitniej egzekwować nasze umowy handlowe i w razie potrzeby korzystać ze wszystkich dostępnych nam **instrumentów ochrony handlu**.

Trzecim komponentem naszej gospodarczej polityki zagranicznej są partnerstwa i wspólne inwestowanie w nasze interesy i w naszych partnerów za pośrednictwem strategii Global Gateway – inicjatywy na rzecz inwestowania w projekty infrastrukturalne na całym świecie.

Indo-Pacyfik stał się regionem o decydującym znaczeniu dla przyszłości świata. Opierając się na naszej obecnej strategii, pogłębimy naszą współpracę z naszymi partnerami w tym regionie. Zaproponujemy **nowy strategiczny program UE-Indie** i zacieśnimy naszą współpracę z krajami ASEAN.

Będziemy również współpracować z Japonią, Koreą, Nową Zelandią i Australią. Z krajami tymi łączą nas wyzwania w dziedzinie cyberprzestrzeni, przestrzeni kosmicznej i w zakresie bezpieczeństwa dostaw krytycznych minerałów i technologii. Musimy również wspólnie z tymi krajami podjąć wysiłki i wykorzystać środki, jakimi dysponujemy na szczeblu rządów, aby powstrzymać Chiny przed jednostronną zmianą *status quo* z użyciem sił wojskowych, zwłaszcza jeśli chodzi o Tajwan.

Potrzebujemy **nowego impulsu we wzajemnym partnerstwie z Afryką** przed kolejnym szczytem Unia Europejska–Unia Afrykańska w 2025 r. Za pośrednictwem strategii Global Gateway będziemy stymulować inwestycje w korytarze transportowe, porty, wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych, produkcję zielonego wodoru i łańcuchy wartości surowców.

Będziemy współpracować na rzecz wspólnego rozwiązywania problemów Afryki, od reformy instytucji międzynarodowych po wpływ zmiany

klimatu, demografii i migracji na nasze kontynenty.

Pogłębijmy współpracę między UE a **Ameryką Łacińską i Karaibami** przez inwestycje w ramach strategii Global Gateway i współpracę w zakresie naszych wspólnych interesów – od bezpieczeństwa po energetykę.

Nadanie nowego kształtu multilateralizmowi w dzisiejszym świecie

Europa będzie zawsze stała na straży międzynarodowego porządku opartego na zasadach, w którym przepisy i normy są silniejsze aniżeli siła i konflikt. To są fundamentalne wartości naszej Unii i to będą fundamentalne wartości naszej przyszłości.

Musimy jednak również dostrzec uzasadnione obawy partnerów na całym świecie, którzy są przekonani, że nie są ani twórcami obecnego systemu, ani jego beneficjentami.

Pragnę Europy, która będzie odgrywać wiodącą rolę w reformie międzynarodowego systemu.

Reforma ta zapoczątkowana zostanie na zbliżającym się **szczycie ONZ w sprawie przyszłości**, podczas którego będziemy dążyć do bardziej sprawiedliwej reprezentacji wszystkich regionów oraz podejmiemy kwestie związane z rozwojem i zadłużeniem.

Powinniśmy wykorzystać tę okazję, aby dostosować nasz międzynarodowy system do potrzeb dzisiejszego świata, zwłaszcza w dziedzinie cyfryzacji, gdzie niezbędne są solidne zabezpieczenia i nowa forma sprawowania rządów.

Musimy także wsłuchiwać się w to, co mówią nasi partnerzy, na których wpływ ma europejskie prawodawstwo, i lepiej odpowiadać na wyrażane przez nich obawy, zwłaszcza w kontekście Europejskiego Zielonego Ładu.

Potrzebujemy bardziej systemowego podejścia do oceny wpływu naszych przepisów prawa na państwa spoza UE i musimy nieść bardziej ukierunkowane wsparcie, aby pomóc im dostosować się do tych przepisów w sposób, który przyniesie im korzyści.

Wspólne osiągnięcie celów i przygotowanie naszej Unii na przyszłość

W ciągu minionych pięciu lat Europa wyznaczyła sobie ambitny program modernizacji. Musimy teraz skupić się na jego realizacji, na inwestycjach i reformie, aby nakreślić naszą przyszłość. Dotyczy to wszystkich priorytetów określonych w tych wytycznych i będzie to wymagało wspólnego wysiłku od wszystkich instytucji i państw członkowskich.

Nowy budżet skrojony na miarę naszych ambicji

Dzięki budżetowi Unii poprawiała się jakość życia i źródła utrzymania naszych obywateli, rolników, naukowców oraz kondycja przedsiębiorstw i regionów w całej Europie i poza nią.

W ostatnich latach budżet po raz kolejny udowodnił swoje znaczenie: gdy działaliśmy w obliczu pandemii, stawialiśmy czoła kryzysowi energetycznemu czy wspieraliśmy Ukrainę.

Przyjęliśmy instrument SURE, aby pomóc ocalić blisko 40 milionów miejsc pracy w całej Unii, przyjęliśmy narzędzie służące odbudowie NextGenerationEU, aby zainwestować w naszą przyszłą gospodarkę, i przyjęliśmy plan REPowerEU, aby obniżyć ceny energii i zwiększyć nasze dostawy w obliczu szantażu ze strony Putina.

Gdy zaś potrzebowaliśmy znaczącego finansowania pilnych priorytetów, pierwszy raz w historii uzgodniliśmy śródkresową zmianę naszego budżetu.

Wszystko to dowodzi, że można wiele zdziałać za sprawą unijnego budżetu, aby osiągnąć cele tam, gdzie ma to największe znaczenie. Musimy teraz zadbać o to, aby przez najbliższe lata najoptymalniej wykorzystywać tę zdolność finansową.

Ale również wyciągnęliśmy wiele wniosków z tych doświadczeń. Przede wszystkim zrozumieliśmy, że nasze wydatki musi cechować **prostota, elastyczność, szybkość i strategiczny wymiar**.

Nasze wydatki na poziomie europejskim w bieżącym okresie budżetowym wypadają korzystnie na tle naszych konkurentów, nawet gdy pominiemy wydatki krajowe. Nasze wydatki obejmują jednak zbyt wiele pokrywających się programów. Wiele z nich zakłada finansowanie tych samych celów, lecz podlegają one różnym wymogom i napotykają trudności w zakresie skutecznego łączenia finansowania. Musimy dążyć do tego, aby w wydatkach unijnych bardziej skoncentrować się na naszych wspólnych priorytetach.

Potrzebne nam jest nowe podejście do nowoczesnego i wzmocnionego budżetu Unii.

Mając to na uwadze, w 2025 roku zaproponuję nowy długoterminowy budżet, który będzie:

bardziej skoncentrowany na naszych priorytetach i celach oraz elastycznie ukierunkowany na obszary, w których działanie Unii jest najbardziej potrzebne. Chcę budżetu opartego na strategiach politycznych, a nie na programach;

prostszy pod względem funkcjonowania – mniej programów i plan dla każdego kraju wiążący kluczowe reformy z inwestycjami, skoncentrowany na naszych wspólnych priorytetach, w tym na wspieraniu spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej;

bardziej skuteczny, zwłaszcza w kontekście Europejskiego Funduszu Konkurencyjności, i lepiej wykorzystywany, aby skuteczniej

pozyskiwać finansowanie krajowe, prywatne i instytucjonalne.

Poszanowanie praworządności jest – i będzie – koniecznym warunkiem unijnego finansowania.

Będziemy również musieli **przemodelować finansowanie działań zewnętrznych**, aby miało one większe oddziaływanie i było lepiej ukierunkowane na naszych partnerów oraz aby lepiej odpowiadało naszym interesom strategicznym.

To dążenie wymaga **zwiększonych i zmodernizowanych przychodów dla budżetu Unii**. Potrzebne będą nowe zasoby własne, aby zapewnić wydajne i zrównoważone finansowanie naszych wspólnych priorytetów.

Ambitny program reform dla Europy

Reformy były potrzebne już wcześniej. W kontekście rozszerzenia stają się one niezbędne.

Uważam, że potrzebny nam jest **ambitny program reform**, aby zapewnić należyte funkcjonowanie rozszerzonej Unii, aby zapewnić lepszą zdolność radzenia sobie z naszymi wyzwaniami geopolitycznymi oraz aby ulepszyć legitymację demokratyczną, zwłaszcza poprzez uczestnictwo obywatelskie. Wymaga to między innymi kontynuowania działań wynikających z konkluzji Konferencji w sprawie przyszłości Europy.

Uważam, że potrzebujemy zmian w Traktacie, które pomogłyby nam usprawnić Unię.

Musimy również sprawić, aby rozszerzenie było katalizatorem postępów pod względem naszej zdolności do działania, naszych strategii politycznych i programów wydatkowania.

Zarówno Unia Europejska, jak i przyszłe państwa członkowskie powinny być gotowe w chwili przystąpienia. Powinniśmy

pracować jednocześnie nad tą gotowością po obu stronach. Unia, pogłębiając się, musi się jednocześnie rozszerzać.

W pierwszych stu dniach przedstawimy nasze **przeglądy polityki przed rozszerzeniem**, w których skoncentrujemy się na poszczególnych obszarach, takich jak praworządność, jednolity rynek, bezpieczeństwo żywnościowe, obrona i bezpieczeństwo, klimat i energia, migracja, a także konwergencja społeczna, gospodarcza i terytorialna w szerszym kontekście.

Przedstawimy propozycje **zwiększenia zdolności Europy do działania**, rozważając nowe formaty i procesy decyzyjne, w tym pod kątem rozszerzonej Unii.

Przy tej okazji skoncentrujemy się na tym, co już teraz można zrobić, oraz na obszarach, w których zarysowuje się szeroki konsensus.

Osiąganie celów wraz z Parlamentem Europejskim

W 2019 roku za swój priorytet uznałam wzmocnienie partnerstwa między Komisją Europejską a Parlamentem Europejskim.

Zadeklarowałam powierzenie Parlamentowi większej roli w inicjatywie ustawodawczej i w procesie kształtowania przepisów prawa. Dotrzymaliśmy słowa, proponując – w odpowiedzi na rezolucje Parlamentu na podstawie art. 225 – wnioski ustawodawcze w pełnym poszanowaniu zasad proporcjonalności, pomocniczości i lepszego stanowienia prawa.

Niezmiennie wspieram to prawo inicjatywy ustawodawczej.

Wzmocnimy naszą współpracę na podstawie art. 225 i w tym celu zwrócimy się do komisarzy z prośbą o wzięcie udziału w zorganizowanych dialogach z komisjami parlamentarnymi na temat tych rezolucji.

Równocześnie jest wiele obszarów, w których możemy usprawnić współpracę między naszymi instytucjami.

Dlatego chcę wspólnie z Parlamentem Europejskim szybko przystąpić do wprowadzenia **zmian w naszej ramowej umowie o współpracy**. Pomoże to wzmocnić naszą wspólną odpowiedzialność polityczną, pogłębić nasz dialog, poprawić przepływ informacji, a także zapewnić większą przejrzystość.

Wiele z kryzysów, z którymi mierzyliśmy się w trakcie minionej kadencji, wymagało wyjątkowych reakcji, zwłaszcza w drodze zastosowania art. 122 TFUE.

Biorę pod uwagę zastrzeżenia Parlamentu w tej kwestii i zadbam o to, aby to narzędzie było stosowane wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach. Dopilnuję, aby **Komisja w pełni uzasadniała zastosowanie art. 122 – jeśli do tego dojdzie – przed Parlamentem**.

Ponadto chcę **pogłębić nasz dialog** i zapewnić, aby komisarze byli bardziej obecni w komisjach Parlamentu odpowiadających ich obszarom kompetencji.

Kolegium komisarzy będzie do dyspozycji, aby odpowiadać na wszelkie prośby ze strony Parlamentu Europejskiego dotyczące podejmowania debat na posiedzeniu plenarnym w najbardziej odpowiednim formacie.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

